

گوتیان ئادەم یەكەم مروّق نیه

نوسینی

باوکی غەزالی مه لاره زوان



پیگهی تهوکید و مهعریفهت



ئادەم يەكەم مەرۆقەو جياوازىش نىيە لە نىوان ناوى ئانس و بەشەر

۱- وەلامى گومانى يەكەم

ئايە جياوازى ھەيە لە نىوان ئىنسان و بەشەر لە پروى زمانەوانى شەرعەوہ؟

بەناو ھەندى نوڭخوازى ئەم سەردەمە كە قولو فولى لىك جيا ناكانەوہ ئىنجا ھاتوونە قسە لەبارەى دىنەوہ ئەكات و بوئەوہى دىنى ئىسلام رىك بكات لەگەل نەزەرىيەكەى داریۆن ھاتووە وشەى ئىنسانى جياکردووەتەوہ لە بەشەر گوايە مەرۆقى تر ھەبووە بەر لە ئادەم بەوان گوتراوہ ئىنسان ئەما بە ئادەم و نەوہكانى گوتراوہ بەشەر، بزائىن ئەو چەواشەكارىيەيان تا چەنىك راستە؟

با بچىنە لای زمانزانەكان و خاوەن فەرھەنگەكان

۱- ابن المنظور لە (لسان العرب)دا ئەفەرمووى:

ئىنسان: مەست پىي ئادەمە. لە بنەرەتدا فيعلەيانونە (فعليان) لە ئىنسەوہ ھاتووە، وە جەوھەرىش گوتويەتى: تەقدىرى ئىنسان فعلا يائى بچوكردەوہى بو زياد كراوہ ھەرودەكوو بو بچوكردەوہى رجل پياو گوتراوہ رويجل پياوۆكە، وە ھەندىكيش گوتويانە: بنەرەتەكەى ئىنسانىيە لەسەر إفعالن، يائەكە رەشكراوہتەوہ لەبەر زۆر بەكارھىتائىيان لەسەر زمانىيان، جا ئەگەر بچووكى بکەنەوہ رەتى ئەكەنەوہ لەبەرئەوہى بچوكردەنەوہ زۆر ناكات. وە ئەو وتەيەى خواى گەورەش كە ئەفەرمووى: (أكان للناس عجباً أن أوحينا إلى رجل منهم). واتە: ئايا لای خەلكى شتىكى سەيرە ئىمە وەحى بکەين بو پياوى لە خۇيان. جا ئىبن و مەنثور ئەلئى: ناس لىرەدا خەلكى مەككەيە. وە ئوناسيش (أناس) لوغەيەكە لە ناس،

سیبہ و وہی گوتوویہ تی: ئەصل لە ئینساندا (الأناس) ئەلئوناسە بە سوککراوی، ئەلیف و لامیان لاداوە لەبری هەمزەیان داناوە، وە لە سیبە و دەیهیش گێردراوە تەووە کەوا الناس الناس، خەلکی خەلکی واتە خەلک لە هەموو جیگاگانە.

وە انس: کۆمەڵیکە لە خەلکی، جەمعه کە ی اناسا، وهم الأنس، ئەوان کۆمەڵە خەلکین، تۆ ئەلئی: رأیت بکان کذا و کذا أنسا کثیرا أي ناسا کثیرا، واتە: لە شوینیکی ئاوا و ئاوا ئەنەسیکی زۆرم بینی. واتە: خەلکیکی زۆر.

۲- خاوەنی کتیبی (مختار الصحاح) ئیمامی محمدی کوری ئەبو بە کری رازی ئەفەرمووی:

انس: (الإنس) بەشەرە، دانەیه کیش (إنسی) بە کەسەرە و سکونی نوونە، وە (أنسی) بە دوو فەتحەیه، وە جەمعیش (أناسی): خاوی گەرە ئەفەرمووی: (وأناسی کثیرا) واتە: زۆرینک لە خەلکی. وە بە ئافرەتیش ئەگوتری: انسان بەلام پی ناگوتری: إنسانه، وە بچووکراوەی إنسانیش (أنسیان) ئین و عباس رەزای خویان لی بی فەرموویە تی: "بۆیه ناوئراوە لە ئینسان لەبەرئەوێ پەیمانیکێ درایی لەبری کرد". وە (الأناس) بە زەممە ئەووە لوغەتیکە لە (الناس) کە ئەووەش ئەصلە.

بەشەر: هەر رازی ئەفەرمووی: (البشره) وە (البشر) زاھیری پیستی ئینسانە، وە (البشر) خەلکە.

ئین و مەنزوریش ئەفەرمووی: "بەشەر خەلکە کە بە نیرو می ئەگوتری، جا لە یەک بەشەر و دوو بەشەر و جەمعیشدا تەسنیە و جەمع ناکریت وەک بگوتری:

هی بشر، (واته: هییه مییه تی دوو به شهر یا خود کۆمه لیک بۆ به شهر به کارنا بیته) به لکوو هو (که نیره) به کار دیت (بۆ هه موویان)".

ههروه که به ناوبانگیشه لای ژیری بیته کان کهوا بهو جو ره پیناسه ی ئینسانیان کردووه کهوا (حیوان ناطق) واته: ئینسان گیانداریکی ژیری بیته. جا ئه و درۆیه تان کوو کرد کهوا له پیش ئاده مدا ئینسان هه بوونه رو حیوان نه بووه، وه ته کلفیان نه بووه، وه له رووی عه قلیه وه کامل نه بوونه؟ ته مه تان له چ کتیبیکی میژوویی دۆزیه وه؟

سهید شه ریفی جورجانیش ناوی به شهرو ئینسانی وه کوو به کدانه وهو به که مه فهوم ده که یه نی وه که ده فه رمووی:

مصادرة من المطلوب: سه لماندی به شیکى داواکراو ئامانج ئه وه یه وا ئه کات کهوا ده ره نجام به شیک بى له قیاس، یا خود ده ره نجام ناچار ئه کات کهوا به شیک بیته له قیاس، ههروه کوو وته ی ئیمه: (ئینسان به شه ره، وه هه موو به شه ریکیش دهم به پیکه نینه، له ده ره نجام ده رته کهوی کهوا ئینسان دهم به پیکه نینه، جا (پیشه کیه) کهوره که لیره یه، وه داواکراویش به که شته، چونکه به شهرو ئینسان مورادیف و به رامبهری به کن، که به کگرتنی تیگه یشتنه که یه، ئیتر له وه وه ته بیته (پیشه کی) کهوره، وه ده ره نجامه که ییش به که شته". وته که ی کۆتایی هات.

با چند ئایه تی کیش به یین که هه مان مه فهومی هه یه له وانه:

۱- «يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَاهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾»^۱. ناس واته: خهلك مرؤف، واته: ئه‌ی خهلكینه بینگومان ئیمه ئیوه‌مان له پیاوو ژنیک دروستکردوو که ئاده‌م و هه‌ووان و، ئیوه‌مان کردوو به چهند نه‌ته‌وه‌و هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک به چهند خیل و هۆز که بچنه‌وه سه‌ر یه‌ک بنه‌چه که ئاده‌م و هه‌ووایه، بوئه‌وه‌ی له‌ناو خۆتاندا یه‌کتر بناسن. به‌راستی به‌قه‌درو حورمه‌ت‌ترتان لای خوا ئه‌وه‌تانه زۆر له‌خوا بترسی و خۆی له‌گونا‌ه‌ پیاویزی. خوا هه‌موو شتی ئه‌زانێ و له‌هه‌موو شتی ئاگادارو شاره‌زایه. باسی بنه‌ره‌تی ده‌ستپێکی ئینسانی کرد که له‌ئاده‌م و هه‌وواوه سه‌ری هه‌لداوه ئینجا کۆتایی ئایه‌ته‌که‌ش باسی دینداری و ته‌ده‌ییون ئه‌کات که هه‌روه‌ک مه‌علومه یه‌که‌م پێغه‌مبه‌ر له‌نیو ئینسانه‌کاندا ئاده‌م بووه یه‌که‌ده‌نگی زانایانیشی له‌سه‌ره که ئه‌مری به‌چاکه‌وه نه‌هی له‌خراپه‌ی پێکراوه.

۲- «يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾»^۲. ئه‌ی خه‌لكینه یان ئه‌ی ئاده‌میزاده‌کان خوای خۆتان بپه‌رستن، خوایه‌که که ئیوه‌و خه‌لكی پێش ئیوه‌شی دروست کردوو، به‌و ئومیده‌ی ته‌قوای خوا بکه‌ن و خۆتان له‌سزای پیاویزی. لی‌ره‌ش باسی خه‌لكی ئه‌کات به‌گشتی و دیاری نه‌کردوو وه‌کوو ئایه‌تی یه‌که‌م، ناس لی‌ره‌شدا واته: خه‌لك مرؤف.

^۱ سورة الحجرات: ۱۳

^۲ سورة البقرة: ۲۱

۳- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾^۳. واته: ئەوانەى كافر و راستى دەشارنەووە بە كافرێ ئەمرى نەفرینی خوداو فریشتەو خەلكیان لەسەرە، هى هەموویان. لێرەش ناوی الناسى بە كارەیناوە بۆ خەلكى بەلام دیارى نەكردووە ئەو خەلكانە كین واته: بۆ گشتى بەكارى هینا. وە بەهەمان شیوەش باسى ئیمان و تەدەبیونی كردووە.

۴- ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمَنُوا خَيْرًا لَكُمْ﴾^۴. واته: ئەى خەلكینه وا بەراستى محمدەتان بە پیغەمبەرى بۆ هات لە لایەن خوداووە ئاینى ئیسلامى بۆ هینان، ئیمانى پى بهینن و پەپەرەوى بكەن، چونكە ئەو ئیمان هینانە خیری بۆ ئیو تێدایە لە دنیاو دواڕۆژ. لێرەش ناوی الناسى بۆ یەك كەس بە دیارى كراوى نەهیناوە بەلكوو بۆ تێكراى خەلكیه بەگشتى. وە لەگەڵ ئەوەش باسى ئیمان ناردنى پیغەمبەر ئەكات، لەگەڵ الناسەكە بیگومان پێش ئادەم نە خەلك هەبووە، وە نەپیغەمبەر و پەيامیش نێردراوە.

۵- ﴿قُلْ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّنكُمْ﴾^۵. واته: بلى: ئەى خەلكینه! ئەگەر ئیوە گومانتان لە دینهكەى من هەیهو بەراستى نازان ئەوە دُنیا بن من هەرگیز عیبادهت ناکەم بۆ ئەوانەى ئیوە عیبادهتیان بۆ ئەكەن غەیری خودا، بەلكوو عیبادهتى ئەو خوایه ئەكەم كە ئیوە ئەمرینى. لێرەش گوفتارەكەى گشتیه وە

^۳ سورة البقرة: ۱۶۱

^۴ سورة النساء: ۱۷۰

^۵ سورة يونس: ۱۰۴

هه مېش به پيى سه به بې نزولى بۆ كۆمه لىك له كافرە كانى قورپيش دابه زيوه، جا ناويان نه هيتراوه، واته: ديارى نه كردوو بۆ تاكه كه سيك بى. وه به هه مان شيوه باسى دين و ته ده ييون ته كات كه ته وهش بهر له ئادهم نه خه لك نه دين نه پيغه مبه ر بوونى نه بووه.

٦- ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾^٦. واته: ئەى خه لكينه به راستى له لايهن خوداوه ده ليلي زۆر به هيتزان بۆ هاتوو بۆ ئيسپاتى گه وره بى و بى هاوتايى خواى تواناو ده سه لاتدار، وهك موعجيزه كان كه پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم پيشانى دا. وه روناكيه كى ئيجگار پرته دارمان بۆ ناردن كه قورئانى پيرۆزه و پره له زانيارى و نامۆژگارى و هۆيه بۆ به خته وهرى ئيوه له دنيا و قيامهت. ليرهش گشتيه و ديارى نه كراوه بۆ ته نيا كه سيك، وه باسى په يام و ته ده ييون ته كات.

٧- ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾^٧. واته: ئەى خه لكينه له خوا بترسن به راستى بوومه له رزهى زهوى كه له پيش قيامهتدا رووتهدا شتيكى گه وره و سامناكه. ليرهش الناس گشتيه و ديارى نه كراوه بۆ كه سيك كه وا گوفتاره كهى به ته نيا له گه ل ته و كه سه بى يا خود به ناراسته وخۆ باسى كۆمه له خه لكيك بكات، وه له گه ل ته وهش باسى ته ده ييون ته كا له گه ل هاتنى قيامهت. ٨- ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ

^٦ سورة النساء: ١٧٤

^٧ سورة الحج: ١

فَرَادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنَعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾^٨. واتە: هەندى له خەلکان گوتیان: وا خەلکانیک بۆتان کۆبوونەتەوہ بۆئەوہی ھیرشتان بکەنە، کەچی ئەو موسلمانانە ئیمان زیاتر بە خوای گەورەو گوتیان: ھەر خودامان بەسە کە چاکترین پشت و پەنایە. سەبەبی نزولی: ئەو الناسە یە کەم: جەماعەتیکى ھۆزى (عبد قیس) بوون. وە الناسى دووہمیش ئەبو سوفیان و جەماعەتە کە یەتتى. کاتى ئەو موسلمانانەى کە بیستیان ئەبو سوفیان و جەماعەتە کەى دووبارە گەراونەتەوہ بۆ شەپرکردن، دواى پیغەمبەر کەوتن، لە گەل برین و ئازاریشدا بەرەو دوژمن رۆیشتن و نەیانویست لەو پاداشتە بى بەش بن، لە رینگادا تووشى ھۆزى عبد قیس بوون و ئەوان بە موسلمانەکانیان گوت: ئەبو سوفیان و جەماعەتە کەى خوایان کۆکردووەتەوہ بۆتان، بەم قسە یە ویستیان موسلمانەکان بترسین بەلام ئەمان نەترسان، بەلکۆ زیاتر ئیمانیان بەخودا و پەيامبەرە کەى زیاتر بوو.

٩- ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^٩، واتە: جنۆکەو ئادەمیزادەم دروست نەکردووە ئیلا بۆ ئەوہ نەبى کە بى پەرستن. جا لیڕەشدا گشتیە، واتە: ھەرەک چۆن جنەکانى دروستکردووە بۆ بەندایەتى خوای گەورە بە ھەمان شیوہ مرۆفەکان یان ئادەمیزادەکانى دروست کردووە بۆ ئەو کارە گرینگە. لیڕەش دەرکەوت کە مەفھوومى ئینس الناسەو بە مانای ئادەم و رۆلەکانیەتى وەکوو ئایەتەکانى سەرەوہ، وە لە گەل ئەوہش باسى تەدەبیون ئەکات.

^٨ سورة آل عمران: ١٧٣

^٩ سورة الذاریات: ٥٦

۱۰- ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾^{۱۰}. واته: سویند به هه موو ئه وشتانه ی که خودا له پیش ئه و ئایه ته سویندی پی خوارد بیگومان ئیمه ئینسانمان واته مرۆفمان واته ئاده میزادمان، واته: خه لکمان واته: به شه رمان له سه ر جوانترین شیوه ی ریك و پیکدا دروست کردوه. ئه و جا هیلانه ئه لین: مرۆف له پیش ئاده مدا هه بووه و ریك و پیک نه بووه له سه ر ده ست و پیکانی رۆشتووه و رۆحیشی نه بووه. که چی بی خه به رن ئه وه ته خودا به روونی باسی ناسی کردوه که له سه ر جوانترین شیوه به دی هیناون، به مه ش درۆکه ی ئه وانمان سپی کرده وه، ئینجا له دوا ی ئه و ئایه ته ش باسی ته ده بییونه وه کوو باقی ئه و ئایه تانه ی که له پیشدا ته فسیرمان کرد.

۱۱- ﴿يَتَأْتِيَ الْإِنْسَانُ مَا عَمِلَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾^{۱۱} الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ﴿۷﴾^۷ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿۸﴾^۸. واته: ئه ی ئاده میزاد یان ئه ی خه لکینه یان ئه ی مرۆف یا خود ئه ی به شه ر چی وای له تو کردوه له خو ت با یی بی له ئاستی خوای مه زن؟ ئه و خوایه ی که دروستی کردوی و ریکوپیککی کردوی و ئه ندامه کانی له شتی هه ر یه که به پیی ئه ندازه ی خو ی له جیی خو یا دانه وه، به هه ر وینه یی که خو ی ویستی بی تی ئه ندامه کانی له شتی پیکه وه به ستووه. لی ره ش وه کوو ئایه ته کانی سه ره وه یه ه یچ جیاوازیه کی تی دا نیه الناس تی کرای خه لک و به شه ره، وه لی ره ش باسی ته ده بیوون ئه کات. جا ئه وانه هه ستاون ئه یانه وی ئه و ته سو یه و ته عدیل و دروست کردنه ته فسیر بکه ن به وه ی، که وا ئینسان هه بووه به ر له

^{۱۰} سورة التین: ۴

^{۱۱} سورة الإنفطار: ۶- ۸

ئادەم لەسەر دەست قاچەکانی ڕۆیشتووە یاخود پشتی چەماوەتەو وەکوو چەمانەوێ مەمیوون، دواتر کە ئادەم لە یەکی لە دایک و باوکی ئەوان لە دایکبوو خوای گەورە ئادەمی لەناو ئەوان هەلبژاردو شیۆو بەلای ئادەمی ڕێک کردووە و تەعدیلی کردو پاشان ڕۆحی پێ بدوو بەرەو تەکامولی نەفسی بردی، ئەمەش ئەو پەری جەهلە بەدینی خودا. یەکەم خودا فەرمووی: ئیمە ئینسانمان لەسەر جوانترین شیۆو دروستکردوو کەچی ئیۆو هەر خوداتان بە درۆخستەو پەنا بەخوا. دووم: کاتی کە خوای گەورە ئادەمی دروستکرد بێگومان ئەو نیه خودا خەیاڵی ئەو بەکری خودا دەستی هەبێ و دەستەکانی لەناو قور دانایی و شیۆو ئادەمی وەکوو پەیکەر تاشیک دروستکردبێ، ئەوێ کە هاتووشە لەوبارەیهو کە دراوتە پال خودا ئەو ڕێز لێنانی ئادەمە بۆ گرینگی ئەو بوونەوەرە تازەیه، جا کاتی ئەو قورە هاتوو و لیکدراوەتەو بێگومان پێویستی بەو هەیه شیۆیهکی لێ دروست بەکری، وە پێویستی بەو هەیه راستبەکریتەو و تەعدیل بەکری تاووەکوو شیۆیهکی جوانی لێ دەردەچی. محمد علی صابوونی ئەفەرمووی: "الذي خلقك فسواك واته: ئەو کەسە کە تۆی لە نەبوونەو هیناوەتە وجودو ڕێکی کردووی بەوێ کە ئەندامەکانت ساغ و سەلامەت بن، بەجۆری کە ئەبببستی و هۆش ئەکەیت و ئەبببستی. (فعدلك) واتە: بەلای ڕێک و پێک کردوو لەسەر جوانترین شیۆو شکل"^{۱۲}. لە تەفسیری جەلایەنیشدا هاتوو: الّذي خلقك واته: دروستی کردی دواي ئەوێ کە نەبووی، فسواک واتە: خیلقەتی تۆی ڕێک کردوو ئەندامەکانت بێ عەیب. فعدلك واتە: شیۆیهکی ڕێک و پێک و گونجاوی ئەندامەکان بەجۆریکی وا کە دەستیک یان پێیک درێژتر نین لەو کەسێ تر". شەوکانیش ئەفەرمووی: "الذي

^{۱۲} (صفوة التفاسیر) (ب/۳/۵۰۳) ط. دار الصابونی

خلقك واته: تۆى له دلۆپىتك ئاۋ دروستكردووه، داۋى ئەۋەى كە بوونت نەبوو، فسوك واته: تۆى كرده ئەۋ پياۋە كە ئەببىستى و ئەببىنى و ھۆش ئەكەى. فعدلك واته: رىك و پىكى كىردوۋى. عەطاء فەرموۋىتە: واى لى كىردوۋى بە رىك و پىكى بوەستى بە شىۋەيەكى جوان ياخود شىۋەيەكى جوانىشى لەگەل پىداۋە".

ھەر لە بنەرەتدا ئايەتەكە باسى بەنى ئادەم ئەكات، ۋە ئىبن و كەپىرىش ئەفەرموۋى: "تۆى راست و رىك و پىك كىردوۋە كە چۆن ئەۋەستى لەسەر جوانترىن شىۋە شەكل، ئىمامى ئەحمەد لە بىشىرى كورپى جىحاشى قورەيشىۋە گىراۋىيەتيەۋە كەۋا رۆژىكىيان پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم تفى لە نىۋ دەستەكانى خۆى كىردو پاشان فەرموۋى: خۋاى گەۋرە ئەفەرموۋى: ئەى ئادەمىزاد كەى ئەتۋانى من بى دەسەلات بەكەى لە كاتىكدا تۆم لەۋىنەى ئەۋە (واته: ئەۋ ئاۋە) دروستكردوۋە تۆم رىك و پىك كىردوۋە، ئىنجا لە نىۋان دوو جىدا ھاتوۋ چۆت كىرد، زەۋىش مالى تۆيە، كۆت كىردەۋە ۋە مەنعت كىرد، ھەتاۋەكوۋ رۆح گەيشتە گەردن، گوتت ئەبەخشم، ئىستا كاتى بەخشىنە؟ بەھەمان شىۋە ئىبن و ماجەش رىۋايەتى كىردوۋە. ۋە ھەرۋەھا بەغەۋىش لە كەلبى و موقاتىلەۋە گىراۋىيەتيەۋە كەۋا ئەۋ ئايەتە لە بارەى ئەسۋەدى كورپى شورەيقەۋە دابەزى كە لە پىغەمبەرىدا صلى الله عليه وسلم، كەچى لە حالەتى رەھنەكەدا سزاي نەدرا"^{۱۳}.

ئىمامى طىببىش ئەفەرموۋى: "الذي خلقك فسوك فعدلك واته: خۋاى گەۋرە يەكەمجار رىزى لە ئىنسان ناۋە بەۋەى كە لەنەبوۋنەۋە ھىناۋىيەتە وجود، دوۋەمجار بەۋەى كە تۋاناي كىردنى كارو كىردەۋەى پىداۋە"^{۱۴}. ۋە ئىبن و عاشورپىش

^{۱۳} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۸/۳۴۲) ط. دار طيبة

^{۱۴} (تفسیر الکشاف بحاشیة الطیبی) (ب/۱۶/۳۲۴) ط. جائزة دبي الدولية للقرآن الكريم.

ئەفەرمووی: "پیناسەى ئىنسان پیناسەى جنس و رەگەزە، بۆیە زۆرىنەى موفەسسیرەکان حەملیان لەسەر ئەمە کردوووە کەوا مەبەست لێى ئىنسانىكى دیارى کراو نیه (واتە: گوفتارە کە بۆ تێکرای خەلکى) وە قەرىنەى ئەمەش سىفاى و تەكەپە لەگەڵ ئەو و تەى کە لە پاشە خۆى هاتووە (بەل تەكذبون بەلدىن، و ان علیکم لحافین)، ئەم گشتیەش مەبەست پێى ئەو کەسانەى کە ئىنکارى زىندوو بوونە وەیان کردوو، جا مونکیرى زىندوو بوونە وەش ئیلا کە سىكى موشرىکە، لە بەرئەوێ ئىنکارى زىندوو بوونە وە شیرک لە و رۆژەدا بەیە کە وەن، ئەو لە گشتیە و مەبەستى پێى تاییە تە بە قەرىنەى یاخود گشتگیرى تە عورفى لە بەرئەوێ زۆرىنەى گوفتار لەگەڵ کراوان لەسەر تەى بانگە وازى ئىسلامەتى موشرىکەکان بوو....، ئىبن و عباس و عەگا و فەرموویانە: ئىنسان لێرەدا وەلیدی کورپى موعەبیرە، وە لە عىکرە مەوەش گێردرا و تەو کەوا مەبەست پێى ئوبەى کورپى خەلەفە، وە هەر لە ئىبن و عەبباسە وەش گێردرا و تەو کەوا مەبەست پێى ئەشەددى کورپى کەلدەتى جومەحیە، وە لە کەلبى و موقاتیلە وەش هاتوو: کەوا مەبەست پێى ئەسودى کورپى شورەبىقە....، ئىنجا ئىبن و عاشور تەفسیرە کە ئەکات: خەلق و تەسویە و تەعدیل و جوانى شىوە ئەمە لە سۆزە وە بۆ دروستکراو (کە مەرقە)، کە نىعمەتیکە بەسەریە وە، جا هەموو ئەمانە پىشاندانە بە لۆمە کردن لەسەر کوفرانە کردنى نىعمەتى ئەو بەهۆى عىبادەتى غەبرى خۆیە وە، جا چەندابوونى پەيوەندىەکان ئەگەرچى هەندىکیان بى نیازە لەوێ باسى ئەو کەى تر بکرى، لە بەرئەوێ تەسویە خەلەتیکە لە خەلەتەکانى بەدەپهێنان، باسکردنە کەى کافىە لە هینانى باسکردنى خەلق وە کوو و تەى خۆى گەورە: ﴿فَسَوَّلُهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ﴿٢٩﴾﴾ سوره البقره: ٢٩. واتە: حەوت ئاسمانى دروستکردوو،

لیره تهسویه بهمانای به دروستکردن دی هەر بۆیهش ئین و عاشور وای فرموو)، بهلام که هەر دووکیانی له ئایهتهکهی پێشوو هیئاوه ئهوه دهرخستنی پلهکانی نیعمهته، ئهمهش له موبالهغهکردنی مه بهسته که باسی ههموو په یوه ندیه کان بکریت و له سهری بوهستیتری به تاییهتی، وه له داخوایهکانی موبالهغهکردنیش مهقامی لومه کردنه. وه خهلقیش: هیئانه وجوده له سهر ئهندازهیه کی مهقصور. وه تهسویهش: شتهکهی سهوی کرد واته: راست و ریک و سهلامهتی کرد. وه له یهکی شتهکانی تهسویهش ئهوهیه: هیزو سوودهکانی خودی وا گپراوه کهوا ریک بی و جیاواز نه بی له ئاسه واری ههلسانی به کاروبارهکانی به شیوهیه که ئه گهر هندیکیان تیچکوو ئهوه کیشه که سهرته کیشی بو ئهوهکانی تر، بۆیه کهم و کورپه که به دیهات له ئیدراک یا خود ههستکردن یا خود تیچکوونی میزاج به دیهات یا خود ئازاریک تیایدا، جا تهسویه کوکه رهویه بو ئه مانایه مهزنه. وه تهعدیلیش: گونجایه له نیوان به شهکانی جهسته وه کوو گونجای دهسته کان و پیه کان و چاوه کان و شیوهی رخسارو، جیاوازی نیه له نیوان دوانه بیان، وه ناشیرینه کیش نیه له ههموویاندا، وای کردوه بالاییه کی ریک و پینک بی^{۱۵}. جا وتهی ههموو موفه سسیرهکانی ئیسلام بهینین ههر به جوړه لیکیان داوه تهوه، ئیتر ئهوه به ناو نوێخوازه داروینیزمه عهلمانیا نه به بی ئهوهی بگه پینه وه بو سهرچاوهی زولالی زمانی قورئان و چۆنیهتی به کارهینانی ئهلفازه کان له شوینی خوین و دهقه نهقلیهکانی زاناکان ههستاون قورئان تهفسیر ئه کهن تاوه کوو له گهله نه زه رپیهی داروینیزمی یه که بگریته وه به حیسابی خوین داروینیزمی بووه ته نه زه رپیه کی

^{۱۵} (التحریر والتنویر للشیخ طاهر ابن العاشور) (ب ۳۰/ل ۱۷۵) ط. دار التونسیه.

زانستی و ناتوانین ئینکاری لی بکهین. خودا په نامان بدات، لییرهش درۆی
ئهوانه مان خسته بهردیدی خوینه ران.

۱۲- ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۖ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٥﴾ تَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ
وَالْتَّرَائِبِ ﴿٦﴾﴾^{۱۶}. واته: دهسا با ئینسان یاخود مرۆڅ یاخود ئاده میزاد یاخود
به شهر (هه موویان هه ر یه ک مانا ئه دهن) وردبیتته وه له چی دروستکراوه؟ له
ئاویکی هه لفقولاو دروستکراوه، له نیوان پشتی پیاوو ئیسکی سنگی ئافره ته وه
دهرته چی. سه یرکه ن لییرهش باسی ئینسانی کردوه که نه وه کانی ئاده مه ن له باوکه
ئاده م و هه وواوه له پپی ئه و ئاوه وه دروستبوونه، جا له دواى ئایه ته کانه وه تا
کوئایی سه رنجی بینه ری بو رۆژی زیندوو بوونه وه پراکیشاوه که ئه وهش په یوه ندی به
ئیمان و ته ده بیونه وه هه یه .

۱۳- ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿٤﴾﴾^{۱۷}. واته: خودا ئینسانی له
قورپکی وشک بوو وه کوو فه خفووری دروستکردوه. که ئاده مه سه لامی خواى
له سه ر بی. وه ک سه روه ریشمان فه رموویه تی: هه مووتان له ئاده من و ئاده می له
خاک. محمد علی صابوونی ئه فه رمووی: "باوکتان ئاده می دروستکردوه له
قورپکی وشکه وه بوو که دهنگی سه لسه له ی لیوه ئه بیسترا ئه گه ر بیّت و پلیک
یاخود شتیکی لی بدرایه، جا موفه سسیره کان ئه فه رموون: خواى گه وره له و
سوره ته دا باسی دروستکردنی ئاده می کردوه له (صلصال کافخار)، وه له
سوره تی الحجر: ۲۶ باسی قورپکی ره شی گوژدراوی کردوه (من صلصال من حمأ

^{۱۶} سورة الطارق: ۵-۷

^{۱۷} سورة الرحمن: ۱۴

مسنون)، وه له سورته تي الصافات: ١١ باسي قورپيكي كردووه كه به دهسته وه
 نه نووسي (من طين لازب). وه له سورتي نالي عيمرانيش: ٥٩ باسي خاك ته كات
 (كمثل آدم خلقه من تراب). جا ته مه ناكوكي له نيوانياندا نيه، چونكه خواي
 گه وره له خاك و خولي زهوي وه رگرتووه و تيكه لي كردووه له گه ل ناو له وه وه بووه ته
 قورپيكي به دهست وه نووسا، پاشان لي گه پاره هه تاوه كو بووه ته قورپيكي رهي
 بون ناخوش، پاشان شيوهي كيشاوه هه روه كو چون شيوهي ده فرو قاپ ته كيشري،
 پاشان وشكي كردووه ته وه هه تاوه كو ره قداهه لگه پاره وه وه كو فه خووري ليها ته وه
 ته گه ر پليكي لي بدري دهنگيكي ليوه دي، جا ته وه كوتا ته گوارو قوناغي
 دروستبووني ئاده مه^{١٨}. زاناکاني ته هلي سوننه و جه ماعه ته فهرمون ئايه ته
 پينكچووه كان نابي بشوبه يندرین به هيچ شتيك جا كابرا زيهنی بو ته وه برواتن
 كه وا خودا دوو دهستي هه يه و قور به دهستي وه نووسا وه ته وه خوداي شوبهان دووه به
 مرؤف، به لكوو ته فهرمون: ته مه فريشته دروستي كردوون له ژير فهرمانی خواي
 مه زن، هه روه كو چون فريشته كان رؤحي گيانداران ته كيشن له ژير چاوديري
 فريشته كان كه چي له قورئاندا كيشاني رؤحه كاني داوه ته پال فريشته. هيچ شتيك
 وه كوو خودا نيه، جا هه موو زاناکاني ئومه تي ئيسلام له سه ر ته وه يه كدهنگن كه وا
 ئاده م به وجوره دروستبووه. ئايه ته كانيش يان ماناي حقيقي ته دريته وه پال خوداو
 زيهن ته پاريزري له شوبه اندن يا خود بگوتري دهستيكي هه يه له خوي بووه شيته وه
 ته مانه گشتي قه دهغه ن و مه نه جي سه له ف نين، يانيش ته ئويل ته كرى كه
 مه زهه بي زورينه ي ته هلي سوننه و به شيك له سه له في صالحه. ته وه ش سه لمي ترا كه
 ناس لي ره دا ئاده مه سه لامی خواي له سه ر بي. ئينجا ئايه تي كيش دواي ته وه كه

^{١٨} (صفوة التفاسير) (ب٣/ل٢٧٧).

باسی دروستبونی جن ئەکات باسی تەدەبیون ئەکات. وەکوو ئایەتەکانی پێشوتر.

۱۴- ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٤﴾
..... فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۗ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾.

واتە: ئەو خەلکینە یان ئەو مرۆفەکان یان ئەو بەشەرەکان یان ئەو ئادەمیزادەکان خۆی گەورەتان بپەرستن و بەندایەتی بۆ بکەن، چونکە زاتیکی هێندە مەزنە ئیوەو خەلکی پێش ئیوەشی دروست کردووە، بەلکوو خۆتان لە سزای خوا بپاریژن و تەقوای ئەو بکەن....، وە خۆتان لەو ئاگرە بپاریژن کە سوتەمەنیەکە ی ناس و بەردەکانە واتە: سوتەمەنی دۆزەخ مرۆف و بەردە. لێرەش دەرکەوت کەوا ناس گشتیەو تاییەت نیە، وە باسی تەدەبیونیشی کرد.

۱۵- ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۗ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ﴿٢٠﴾﴾. واتە: ئەوانە سەرەرای ئەوەی کتیبی خودایان خستە لاوەو بەگوێیان نەکرد کەوتیشنە شوینی ئەوەی شەیتانەکان لە سەر دەمی سولەیمان پێغەمبەردا ئەیاخویندەو. سولەیمان کافر نەبوو بەلام شەیتانەکان کافر بوون، جادوویان فیری خەلکی ئەکرد. لێرەش دەرکەوت ناس دیاری نەکراوەو کۆمەڵێک لە خەلکیان فیری سیحر کردووە، لێرەش باسی تەدەبیون ئەکات کەوا خۆیان بەدوور بگرن لە کوفرو سیحر.

^{۱۹} سورة البقرة: ۲۲- ۲۴

^{۲۰} سورة البقرة: ۱۰۲

۱۶- ﴿أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾^{۲۱} . واته: ئایا ئەم ئینسانە بیر لەو ناکاتەوه کهوا ئیتمە لەمەوبەر ئەومان دروستکردو لەکاتیکیدا ئەو وجودی هەر نەبوو؟ لێرەش باسی ئینسانی کردوووە که ئایەتەکهی پیشە خۆی باسی کهسی کافر ئەکات کاتی که ئەلی ئایا که مردم لەو پاش به زیندوویی له گۆر دەرئەهینریمە دەرەوه؟ جا لێرەش دیاری نەکراوه بەلکوو ئاماژە ی بە ئنسانە کافرەکانە واتە مرۆف و بەشەرە کافرەکان که هەمووی یەک واتان، ئینجا دوا ی ئەو ئایەتە باسی دۆزەخ رۆژی دوا یی ئەکات بۆ ئەو ی تەدەبیون بکهین خۆمان بپاریزین.

۱۷- ﴿مِنهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾^{۲۲} . لەو خاکی ئەرزە ئیوەمان دروستکردوووە پاش مردنیش ئەتانگێرمەوه بۆ ناو ئەو خاکە، وه له رۆژی قیامەتیشدا لهوی دەرئان ئەهینم و جارێکی تر زیندووتان ئەکه مەوه. لێرە باسی خاکی کردوووە که بابە گەورەکهیان ئادەمه لهو خاکه به چەند قوناغیکدا دروستکرا، دواتر نەوه کانیشی له ریی دلۆپە ی باوکه ئادەم و حەواوه بەدیھاتن، وه پیکهاته ی ئادەم و نەوه کانی هەر لهو خاکه یه، بۆیه کهشی ئەبیته وه ئەبیته وه خاک، وه جارێکی تریش هەر لهو پیکهاته ی که دروستکران زیندوو ئەکرینه وه. بۆیه ئەو ئایەتەم هیئا چونکه مونسەبه ی له گەل دروستکردنی ئادەما هه یه. ئینجا له دوا ی ئەو ئایەتەش باسی تەدەبیون ئەکات که فیرعەون

^{۲۱} سورة مریم: ۶۷

^{۲۲} سورة طه: ۵۵

ثایه‌ته‌کانی خوی گه‌وره‌ی به‌درۆ خسته‌وه بویه ئیوه‌ش نه‌که‌ن وه‌کوو ئه‌و بن پیغه‌مبه‌رو موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌رو دین و شه‌رعی خوا به‌درۆ بخه‌نه‌وه.

۱۸- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

﴿۱۸﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا

الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأْنَاهُ خَلْقًا ءآخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿۱۹﴾. واته:

به‌راستی ئیغه‌مبه‌رو ئیسه‌مان یان ئیسه‌مان له پوخته‌یه‌که له قور دروستکروه (مه‌به‌ستی ئه‌و ئیسه‌مان ئاده‌مه وه‌کوو ئایه‌ته‌کانی پیشووتر)، پاش ئه‌وه نه‌وه‌ی ئه‌و پوخته‌ی گله‌مان کرد به‌تۆمی که له جینگایه‌کی پارێزراوا راماگرته‌وه که مندالدانی دایکه، پاش ئه‌وه ئه‌و تۆیه‌مان کرد به‌پارچه‌یی خوی، پاشان ئه‌و پارچه‌ خۆینه‌مان کرد به‌پارچه‌گۆشتی، پاش ئه‌وه ئه‌و پارچه‌گۆشته‌مان کرد به‌ئیسقان، ئه‌وجا گۆشتمان کرده به‌ری پارچه‌ئیسقانه‌که، ئه‌وجا کردمان به‌دروستکراویکی تر که ئه‌و منداله‌یه له مندالدانی دایکی دیتته‌ده‌ره‌وه له دایک ئه‌بی، ماشاء الله چهند گه‌وره‌په‌رۆزه خوا که جوانترین دروستکهریکه به‌خه‌یالی ئاده‌میزادا بیت. محمد علی صابونی ئه‌فه‌رمووی: "ئین و عه‌باس له ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ فه‌رموویه‌تی: ئه‌وه ئاده‌مه له‌به‌رته‌وه‌ی له قور ده‌رچوه واته: به‌دیها‌توه، ئینجا دوا‌ی ته‌ویش نه‌وه‌کانیه‌تی که له نوتفه‌دروستبوونه".^{۲۴} ئین و ئه‌پیر سه‌باره‌ت به‌سواله ئه‌فه‌رمووی: "فه‌رمووده‌ی (بِسَالَةٍ مِّن مَّاءٍ تَغْب) أَي مَا أُسْتُخْرَجَ مِنْ مَّاءِ التَّغْبِ وَسَلَّ مِنْهُ.

^{۲۳} سورة المؤمنون: ۱۲- ۱۴

^{۲۴} (صفوة التفاسیر) (ب/۲/۲۷۸).

واته: له وهی که دهرته هیڼری له ناوی جوگه له که و لیبی دهرچو^{۲۵}. ټین و عاشورپش ته فهرمووی: "الساله: شتیکی مه سلوله: واته دهرهینراو له شتیکی تر، ته گوتی: سللت السیف: ته گهر بیت و له کیلانه کهی خوی شم شیره که دهرهینم، جا سولالت پوخته یه که له شتیک^{۲۶}. وه موفه سسیره کانی تریش به هه مان شیوه ته و تفسیره یان بو کردووه. لیره ش دهرکوت یه که م ټینسان ټاده مه سهلامی خوی له سهر بی که یه که م به شهر بووه خوی گه وره دروستی کردووه و بهر له و هیچ ټاده م و ټینسانیکی تر بوونی نه بووه، وه ټینجا له کوتایی ټایه ته که و ټایه ته کانی دواي ته ویش سهرنجی مرؤف بو ته وه رانه کی شی هه تا له دونیادان ټیمان بهینن و ته دهییون بکه ن و خوتان بو دوارؤژ ټاماده بکه ن. وه کوو باقی ټایه ته کانی پیشوو.

۱۹- ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿۷۷﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۗ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۷۸﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿۷۹﴾﴾. ټایا ټینسان یاخود ټاده میزاد یاخود به شهر یاخود مرؤف نازانی ټیمه ته ومان له تویه ک دروست کردووه، که چی کاتی که پیگه یشته ته بی به دوزمنیکی دیارو ټاشکرا، کابرای خوانه ناس رزیوی به نمونه بو هیڼاینه وه که گوايه مردوو زیندوو ناکریتته وه و دروست کردنی خوی له یادچوو که چو ن له دلؤپیک ټاو دروستمان کردووه. وتی: کی ټیسقانی رزیو زیندوو

^{۲۵} (النهاية في غريب الحديث والأثر لابن الأثير) (ب/۲/۳۹۲) ط. مكتبة العلمية

^{۲۶} (التحرير والتنوير) (ب/۱۸/۲۲).

^{۲۷} سورة يس: ۷۷-۷۹

ئەكاتهو؟ مەبەستى ئەو بوو چۆن كۆ ئەكرىتەو ئەخرىتە پال يەك و وەكوو جاران ئەو مرۆفەى لىّ دروست ئەبىتەو. تۆش پىيى بلىّ: ئەو كەسەى كە يەكەجار دروستى كر دوو هەر ئەوئىشە جارىكى تر زىندووى ئەكاتهو. لىرەش ناس هەم كشتى كەفرىك ئەگرىتەو كە ئەم وتەيە ئەلىّ، وە هەمىش ئەو كەسەى كە ئەو وتەيە گوت سەرەتا لە مەككە لەبەر دەم سەرورەمان، هەرودەك ئىبن و كەئىر ئەفەرمووى: "أولم يرى الإنسان: بؤ ره گهزه كه هه موو ئىنكارىكەرىكى زىندوو كر دنەو ئەگرىتەو. وە ئىبن و ئەبى حاتم بەسەندى خۆى لە ئىبن و عەباسەو كىر اوىەتەو كەوا عاصى كورى وائىل پارچە ئىسكەكى رزىوى لە بەتخا بەدەستەو گرت، جا بەدەستەكانى لىكى كر دەو پارچەى كر دو بە هەواى دا ئەداو ئەى گوت: ئەى محمد صلى الله عليه وسلم وا گومان ئەبەى خودا ئەو زىندوو ئەكاتهو؟ ئەوئىش فەرمووى: بەلىّ خواى گەرە ئەتمىنى و زىندووت ئەكاتهو پاشان حەشرت ئەكات و ئەتخاتە ناو ئاگر^{٢٨}. ئەو ئايەتە بۆيە دابەزى. جا سەبەبى دابەزىنەكە وتەى ئەو پىاوە كافرە بوو، جا ئەو وتەى كافرە وەكوو رىچكەيەك بؤ ئىنسانە كافرەكان ئەمىنئەتەو تا دونيا وىران ئەبى. لىرەش سەرنجى ئىمان و تەدەبىوفان بؤ راتەكىشى وەكوو ئايەتەكانى پىشوو.

٢٠- ﴿هَلْ أُنِى عَلَى الْإِنْسَنِ حِينَ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿٦٠﴾ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿٢٩﴾﴾. واتە: بەراستى ماوەيى لە رۆژگار بەسەر ئادەمىزادا هاتوو لەو ماوەيەدا شتىكى ناوبرا نەبوو،

^{٢٨} (تفسير ابن كثير) (ب/٦/٥٩٤).

^{٢٩} سورة الإنسان: ١- ٢

واته: به ئينسان ياخود به ئادهمیزاد ياخود به مرۆف ياخود به بهشهر ناو نهبراو. بېنگومان ئيمه ئينسانمان له تۆيهك دروستکردوو كه تېكه له له ناوی پياو و ژن يا تېكه له شيوه سهر و پوخسارو شان و مل و دهست و سينگ و سك و پييه كان و، ئه يگه يه نينه قوناغی بالغ بوون و گه وره بوون و بهراوردی ته كه ين له بيروباو و پرو كارو كرده وه داو، بو ته م بهراورده شنه واو بينامان كردوو و ته گه ته م ههستانه ی نه باويه شايه نی ته كليف لی كردن نه ته بوو. أمشاج واته: تېكه له يه كه هه نديكي له هه نديك، وه ئين و عه باسيش ته فهرمووی: ناوی پياو له گه له ناوی ژنی كاتی كو ته بنه وه و تېكه له به يه كتری نه بن، ئينجا دواي ته وه ته گوازريته وه له گه وريپكه وه بو گه وريپكي تر، واته: له قوناغيكه وه بو قوناغيكی تر. وه له حالتيكه وه بو حالتيكي تر وه رهنگيكه وه بو رهنگيكی تر به و شينوازه، عيكره مه و موجهيدو حه سه ن و ره بيعی كورپی ته نه س فهرموويانه: ته مشاج: ته وه تېكه له ی ناوی پياو به ناوی ژن. جا ئين و كه پير هه ره له سه ره تاي ته فسيري ثايه تی يه كه م ته فهرمووی: "خوای گه وره هه والی له باره ی ئينسانه وه داوه (واته: ئادهمیزاد بهشهر) كه وا دروستی كردوو دواي ته وه ی كه وجودی نه بووه تا باسی ليوه بكری"^{۳۰}. له وه ده ركه وت هه موو ته و ته فسيري ثايه تانه و غه يری ته وانه ش كه نه مان هيئان و ده ليلن كه وا ناوی ئينسان گشتيه و به پيی سياقی كه لامه كه و قه رينه كه ی تايه ت ته كری، وه ته وه شمان بو ده ركه وت كه وا ناوی ئينسان هه ركاتی هات واته: مرۆف ئادهمیزاد خه لك بهشهر هيچ جياوازی له نيوانياندا نيه. هاوه له كان تايه يه كان به و جوړه دينيان له سه ره درمانه وه و درگرتوو له باره ی ته فسيري ته و ثايه تانه وه.

^{۳۰} (تفسير ابن كثير) (ب/۸/۲۸۵).

ناوی به شهر

وه سه‌بارت به ناوی به‌شهریش ئەم ئایه‌تانه هاتوووه که هه‌مان مه‌فهومی ئینسان و مرۆڤ و ئاده‌میزاد ئەدهن و یه‌ک زانا لێکی جیا نه‌کردوووه‌وه و جیاوازی نه‌خستوووه‌ته‌ نیتوانیانه‌وه، هه‌روه‌ک له‌سه‌ره‌تادا گه‌راین به‌ناو فه‌ره‌نگه‌کانی عه‌ره‌بی که هه‌مان مانا به‌ده‌سته‌وه‌ ئەدهن، با ئایه‌ته‌کان بێنن له‌وانه:

۱- ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾^{۳۱}. واته: ئەم قورئانه له‌ قسه‌ی ئاده‌میزاد زیاتر

هیچی تر نیه، مه‌به‌ستی له‌ پێغه‌مبه‌رمانه که خۆی دا‌پرشتوووه.

۲- ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا

فِيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ﴾^{۳۲}. واته: هه‌رگیز هیچ که‌سه‌ک

یاخود هیچ مرۆڤێک یاخود هیچ ئاده‌میزادێک یاخود هیچ ئینسانێک ئەوه‌ی نه‌په‌خساوه‌ تاوه‌کوو قسه‌ له‌گه‌ل‌ خۆی گه‌وره‌دا بکات ئیلا‌ا به‌وه‌ نه‌بی‌ که‌ فریشته‌ی وه‌حی بنی‌رێته‌ سه‌ر که‌ جو‌ریله‌، یا له‌ پشتی په‌رده‌وه‌ هه‌روه‌ک له‌ تووری سینادا قسه‌ی له‌گه‌ل‌ موسادا کرد، یا پێغه‌مبه‌ری‌کی بنی‌رێته‌ سه‌رو چیی مه‌یل له‌سه‌ر بی‌ وه‌حی بو‌ بکا تا ئه‌ویش به‌ خه‌لکی بگه‌یه‌نی. خوا به‌رزو بالا‌و خاوه‌ن حیکمه‌ته‌.

^{۳۱} سورة المدثر: ۲۵

^{۳۲} سورة الشوری: ۵۱

۳- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾^{۳۳}. واته: تۆش پییان بلی: من هەر ئاده میزادیک یاخود مرۆقیک یاخود ئینسانیک و هکوه ئیوهم بهس ئه وهنده هیهه من وه حیم بۆ ئه کری.

۴- ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلِّقُ بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾^{۳۴}. یادى ئه و کاته وه بکه وه کهوا خوی گه وه به فریشته کانی فه رموو: من به شه ریک یاخود ئینسانیک یاخود مرۆقیک دروست ئه کهم له قور. ئین و که پیر ئه فه رموی: "پاکی و بیگه ردی بۆ خوی گه وه فریشته کانی ئاگادار کرده وه پیش دروست کردنی ئاده م سه لامی له سه ر بی، به وه ی کهوا به شه ریک دروست ئه کات له قوریک رهی گۆراوی بۆن ناخۆش وه کاره که ی پی نیشان دان هەر کاتی لی بوومه وه له دروست کردن و چاک کردن سوجه ی بۆ بهن له بهر ریزو گه وه یی و ئیحترام و جی به جی کردنی فه رمانی خوی گه وه "^{۳۵}.

ئیمامی خه تی بی شه رینیش ئه فه رموی: "إني خالق، واته: إني جاعل (بشرا من طین)، که ئاده م سه لامی خوی له سه ر بی، جا ئه گه ر گوترا: چۆن سه حیحه پییان بلین من به شه ریک دروست ئه کهم له کاتی کدا له پیشدا به شه ریان نه ناسیوه و عه ه دو شتیان له گه لی نه بووه؟ وه لام: ئه کری پییان گوترا بی: من خه لقیك دروست ئه کهم سیغه ته کانی ئاوا و ئاوا یه به لام کاتی که باسی کردوه کورتی کردوه ته وه

^{۳۳} سورة الفصـلت: ۶

^{۳۴} سورة ص: ۷۱

^{۳۵} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۷/۸۱).

لهسه ر ناوه كهى. (فاذا سویته) آى أتمت خلقه: واته: هه ر كاتى دروستم كرد^{۳۶}. خهلق و جهعه له له گهل تهسوويه و خهلقى بهيهك مانا داناوه وهك مهعروفیشه له زمانى عه ره بى. وه گه وره ترين زمانزانى عه ره بيش كه هه موو ئوممه تى ئيسلام قهرزارى ئه ون ئه ویش ئيمامى زومه خشه ريه ئه ویش تهسوويه به ته واو كردنى دروست كردنه كه يى و ته عدیل كردنه ی لیكد او ته وه (واته: تهسوويه و خهلق و ته عدیلی بهيهك داناوه^{۳۷}. جا هه موو موفه سسیره كانیش هه روايان لیكد او ته وه، تهسوويه دروست كردنه نهك له پيشدا خهلقىكى تر هه بووبى لهسه ر چوار پييان بووبى دواتر خودا ناوى به شه رى له و كائینه نوييه نابى كه ئاده مه و راستى كرد بيته وه و چونكه له پيشدا له دايك و باوكيک له دايكبووه ئينجا جهسته يه كى جوانى بو پيكه پيئراوه و راستكراوه ته وه و روحى پيدراوه ئه مهش ده رچونه له زمانى قورئان و شهرع، وه چوونه ناو فيلمه كانى هو ليؤده، ئه گه ر بركه شاره زاييان له دينه كه يان هه بايه ئه م و ته كوفره يان بلاو نه ده كرده وه، داخى گرانم مه كته به كانيش به خيترايى بويان چاپ ئه كه ن بى ره چاو كردنه له وهى كه چى تيدايه، چونكه هه موو ئامانجه كه يان پاره پهيدا كردنه كه و بهس بى ئه وهى بير له وه بكه نه وه بلاو كردنه وهى ئه و كوفرياتانه تا چه نديك جائيزه ياننا! له و ئايه تهش ده ركه وت به شه رو ئينسان يهك شتن كه ئاده مه به يه كده نگی ئوممه تى پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم، نه زانراوه يهك زانا راجيائيان له وه دا هه بووبى كه ئاده م هه م ئينسانه وه هه ميش

^{۳۶} (السراج المنير في الإعانة على معرفة بعض معاني كلام ربنا) (ب/۳/۴۲۷) ط. مكتبة بولاق (الأميرية).

^{۳۷} (فتوح الغيب في الكسف عن قناع الريب بحاشية الطيبي على الكشاف) (ب/۱۳/۳۲۰) ط. جائزة دبي الدولية للقرآن الكريم

به شه‌ره، وه یه کهم کائینه که خوی گه‌وره پاش جنه‌کان دروستی کردووه و باوکی هه‌موو ئینسانه‌کانه، شه‌مه‌ش هه‌ر له‌سه‌رده‌می پیغمبه‌رو هاوه‌لان و تابعیه‌کانه‌وه تا ئیمروکه شه‌مه‌ عه‌قیده پاک و سه‌حیحه بو‌مان نه‌قلکراوه، وا دیاره که‌سانیک له‌به‌ر سه‌رسامیان به‌ فیلمه‌کانی هو‌لیو‌د وازیان له‌و دینه هیناوه‌وه به‌ دروو ده‌له‌سه به‌ناو فیلم و تاقیگه‌کان هه‌ل‌خه‌له‌تاون و که‌وتوونه‌ته ژیر کاریگه‌ری شه‌وان، له هه‌مووش داخ گرانتر شه‌وه‌یه قورثان لار بکه‌یه‌وه بو سه‌رخستنی ئیلحاد.

۵- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾^{۳۸}.

واته: یه‌کی له‌ نیشانه‌کانی توانایی خوا شه‌وه‌یه ئیوه‌ی له‌ قور خاکیان قور دروست‌کردووه چونکه ئاده‌میزاد هه‌مووی نه‌وه‌ی ئاده‌من و له‌ قور دروست‌کراوه‌وه، پاش شه‌وه ئیوه‌ بلاوه‌ی لی شه‌که‌ن و به‌ هه‌موو لایه‌کی جیهانا. ئین و که‌پیر شه‌فه‌رمووی: "خوی گه‌وره باوکتان ئاده‌می له‌ خاکی دروست کردووه ئینجا ئیوه‌ی بلاو‌کردووه‌ته‌وه (به‌سه‌ر زه‌ویا) چونکه شه‌صلی ئیوه‌ له‌ خاکه، ئینجا له‌ ناویکی زه‌عیف.... هه‌تا شکلی ئینسانی وه‌رته‌گری"^{۳۹}. لیره‌ش ده‌رکه‌وت جیاوازی نیه له‌ ئیوان ئینسان به‌شه‌ر

۶- ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾^{۴۰}.

واته: ئیمه نه‌میرمان به‌ر له‌تو به‌ هیچ که‌سیک یا به‌شه‌ریک یا ئینسانیک یا مرو‌قیک برپار نه‌داوه‌وه که‌سمان نه‌مر نه‌کردووه، ئاخ‌ر شه‌گه‌ر تو بمری شه‌وان به‌

^{۳۸} سورة الروم: ۲۰

^{۳۹} (تفسیر این کثیر) (ب/۶/۳۰۸).

^{۴۰} سورة الأنبياء: ۳۴

نه مری ته میننه وه؟ نه خیر، ته وانیش وهك تو ته مرن و دونیا تا سهر بو كهس نیه. لیرهش هیچ جیاوازیه کی نیه.

۷- «قَالَتِ اَنْى يَكُونُ لِىْ غُلَمٌ وَلَمْ يَمَسِّنِى بَشْرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا»^{۴۱}. واته:

مه پریه م گوتی: من چون کورم نه بی که هیچ نینسانیتک یان به شه ریک یان مروفتیک یان ناده میزادیک دهستی لینه داوم و به حالالی له گه لم جوت بی، چونکه هه رگیز داوین پیسیم نه کردوه!

لیره پیم خو شه نایه تی گه ورده مان عیسا بهینم چونکه موناسه بهی له گه له خه لقی ئاده م و تهو هه یه لیره دا. «اِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ

حَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ»^{۴۲}، واته: بیگومان له دایکبوونی

عیسا به بی باوک که لای هه ندی کهس شتیکی سهیره وهك چۆنیه تی دروستکردنی ئاده مه، ته مه به بی باوک و دایک له خۆل دروستی کردو پیی گوت ببه ته ویش بوو، ئیتر بو دروستکردنی عیساو له دایکبوونی به بی باوک لاتان سهیره. ته مه یه کیکه له به لگه به هیزه کان که ئاده م به بی دایک و باوک له دایکبووه، گه ورده مان عیسا به بی باوک له دایکبووه.

شیخ تقی الدین تبین و ته میه ته فه رموی: (وكان خلق آدم وحواء أعجب من خلق المسيح “فإن حواء خلقت من ضلع آدم ، وهذا أعجب من خلق المسيح في بطن مريم ، وخلق آدم أعجب من هذا وهذا ، وهو أصل خلق حواء) واته:

^{۴۱} سورة مريم: ۲۰

^{۴۲} سورة آل عمران: ۵۹

دروستکردنی ئادهم و ههوا عه‌جایبتر بوو له دروستکردنی مه‌سیح سه‌لامی له‌سه‌ر بی، چونکه ههوا له په‌راسووی ئادهم دروستکرا، ئه‌مه‌ش عه‌جایبتره له دروستکردنی مه‌سیح له سکی دایکیدا، وه دروستکردنی ئاده‌میش له هه‌ردووکیان عه‌جایبتره، چونکه ئه‌صلی هه‌وایه^{٤٣}.

وه له خه‌لقی هه‌رواش خوی گه‌وره ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾^{٤٤}، واته: یه‌کیك له نیشانه‌کانی توانایی خوا ئه‌وه‌یه ها‌وجووتی بو دروستکردوون هه‌ر له جو‌ری خو‌تاندا، پیاو بو ئافره‌ت و ئافره‌تیش بو پیاو، بو‌ئه‌وه‌ی دلتان له‌گه‌لیان ئارام بگری و هه‌زیان لی بکه‌ن و خو‌شه‌ویستی و په‌همی له نیوانیاتتانا دروستکردووه.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾^{٤٥}. واته: خودا ئه‌و زاته به ده‌سه‌ل‌اته‌یه که ئیوه‌ی به‌ره‌ی ئاده‌میزادی له یه‌ک نه‌فس دروست کرد که ئاده‌مه. هه‌ر له ئاده‌میش هه‌وای ها‌وسه‌ری دروست کردووه تا له‌گه‌لیا بژی و پیکه‌وه ئولفه‌ت بگرن.

^{٤٣} (الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح) (ب/٤٥/٥).

^{٤٤} سورة الروم: ٢١

^{٤٥} سورة الأعراف: ١٨٩

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبُّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾^{٤٦}. واته: ئەى خەلكينه يان ئەى ئادەمیزادينه له خوداب خۆتان بترسن، ئەو خودايەى ئیوەى له نەفسیكى تەنیا، كە ئادەمه دروستكردووه، لەم دوانهوه پیاوان و ژنانى زۆرى دروستكردووه و بلاوبوونەتەوه.

ئیمامى رازی ئەفەرمووی: "موسلمانان یەكدهنگن كەوا مەبەست بەو تەنیا نەفسە لیڤە ئادەمه سەلامى لەسەر بى"^{٤٧}.

(وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: استوصوا بالنساء "فإن المرأة خلقت من ضلع، وإن أعوج شيء في الضلع أعلاه، فإن ذهبت تقيمه كسرته، وإن تركته لم يزل أعوج")^{٤٨}، واته: له ئەبو هورەپرەوه گێڤدراو تەوه رەزای خوای لى بى كەوا پینغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: "وەسیەتتان ئەكەم لەبارەى ئافرەتانەوه كەوا مافیان پى بدەنى و لەگەڵیان چاك بن، چونكە ئافرەت له پەراسوویەكى لاربوووه دروستكراوه، بێگومان لارترین پەراسوو له سینگی مەزۆڤدا سەرەو دیەتى (پێكى چوواندووه بە زمانى ئافرەت كە ئەویش لەسەرەوه)، جا ئەگەر بتهوى ئەو پەراسوو لاربوووه راست بكەیتەوه ئەوه ئەیشكىنى، چونكە پەراسوو تەقەببولی ئەوه ناكات، جا ئەگەر بێت و واز لەو

^{٤٦} سورة النساء: ١

^{٤٧} (تفسير الرازي)(ب/٩/٤٧٧)

^{٤٨} بوخارى له (صحيح البخارى)(ژ٣٣١). وه موسليم له (صحيح المسلم)(ژ١٤٦٨).

رېوايتيان كردووه.

په راسووه لاره بهیښی نه وه هر وه کی خوئی به لاری نه مینیتته وه (له ریوایه تی موسلیمدا نه و شکانه ی په راسووی پیکچوواندووه به ته لاق، تافره ت که ته لاقدره ئیتر ته شکئی و نه روا).

ئیمامی نه وه وی ته فهرمووی: "نه مه به لگه یه له وه ی که شه رعزانه کان نه یلین یان هندیکیان که وا حه ووا له په راسووی ئاده م دروستکراوه"^{۴۹}.

شیخولئیسلام ئین و حه جهر ته فهرمووی: "حه ووا له په راسووی چه په دروستکراوه، وه گوتراویشه له په راسووه کورته که ی"^{۵۰}.

ئین و که ئیریش ته فهرمووی: "خوای گه وره حه ووا ی دروستکردووه له په راسووه کورترینه که ی لای چه پی، جا ته گهر بیت و ته گهر هه موو ئاده میزاده کانی بکردبایه ئیرینه، وه مینه کانیسی له په گه زیکی تر دروستکردبایه له غه یری مرؤف چ له جن بایه یان ئاژهل ته م خو شه ویستی و دل بو یه ک بوونه له نیوانیان و له نیوان هاوسه راندا نه نه بوو، به لکوو نه بووه مایه ی لیك دور که وتنه وه له نیوان هاوسه راندا ته گهر له غه یری په گه زی یه کتر بانه، جا له ته ووا ی په حه متی خو دایه که وا هاوسه رانی له هه مان په گه زی خو یاندا دروستکردووه"^{۵۱}.

شیخ عوسه یمینیش له سه ر ئایه ته کان ته فهرمووی: "نه مه په ددیکه له سه ر فیکره ی موخید که پی وایه ناس واته: مرؤف په ره ی سه ندووه و ته ته وری کردووه

^{۴۹} (شرح النووي علی مسلم) (ب/۱۰/۵۷).

^{۵۰} (فتح الباری) (ب/۶/۳۶۸).

^{۵۱} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۶/۳۰۹).

له مه یموونه کانه وه بۆ به شه ریعت، ئەو نه فسه ئادهمه، ئەوه یه که ئیمه له نه وه ی
ئهوین ۵۲۱۱ .

سو پاس بۆ خوا ئین و که شیر له سه رده می خۆی ئەو ته فسیره حقه ی کردوه
وه کوو باقی موفه سسیره کان تاوه کوو داریو نیزیکی ئەم سه رده مه نه توانی
رۆله کانی ئەم ئیسلامه هه لگه رپنیتته وه له دینه که ی خۆیان و گو مپرایان بکه ن
به ناوی ئەوه ی ئادهم به شه ره به خۆی و خیزانی له ئینسانی پیشه خۆی بووه که
شیوه یان له مه یوون نزیکی بووه له سه ر ده ست و پیکانیان رۆیش توون، ئەمه ش ئەو
په ری گو مپراییه، تهبعی ئازهل چۆن ده بیته تهبعی مرۆڤ! وه چۆن په ره ده سی نی و
خالی وه سیت چیه له نیوانیان؟ بیگومان نیه وه تا رۆژی دواش به شوینیدا
بگه رین نیه. ئەو خاله بزره که چۆن مرۆڤ له مه یوونه وه نه قل بوو و گه شه ی
سه ند، رۆژی دی مرۆڤایه تی به ته وا وه تی پشت له وه نه زه رپیه ی داریو نیزم ئەکات إن
شاء الله.

گه وره ترین زینده وه رناسی موسلمان که جازه ته فه رموی: "ئهو جیاوازیه ی که
له نیوان ئینسان و ئازهل، وه ئینسان و درنده وه شه پرات، وه ئەوه یشی که وای له
ئینسان کردوه شایه نی وته ی خوای گه وره بی ﴿هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا
هه یه خوا هه موی بۆ رام کردوون، ئەمه هه موی له وه وه یه ﴿^{۵۳}، ئەوه شیوه نیه،
وه ئەوه ش نیه که له دلۆپیک دروستکراوه و باوکیشی له خاک دروستکراوه، وه
ئوه ش نیه که له سه ر دوو پیکانی ته روا ت و پیدایسته یه کانی خۆی به ده سته کانی

^{۵۲} (تفسیر ابن عثیمین) (ب/۱/ل/۱۷) سورة النساء.

^{۵۳} سورة المجاثیه: ۱۳

جیّ به جیّ ته کات، چونکه ئەم سیفەتانه هەمووی کۆکراوەتەوێه له گیل و شیت و مندال و ناتەواوەکانیش، بەلکوو ئەوێ جیاوازی کردووێ لهوان توانایهتی و تەمکینه، جا له وجودی توانایهتیدا وجودی عەقل و مەعریفەت هەیه...، جاحز دواى ئەوێ باسی گەورەیهتی جن ئەکات بەسەر ئازەلان تا دواى ديسان دیتەوێ سەر مەزق^{٥٤}.

وێ هەر وەها له شوینیکى تردا ئەفەر مەووی: *نَحْنُ نَاسٌ نُّؤْمِنُ بِأَنَّ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ خُلِقَ مِنْ غَيْرِ مَكْرُوكٍ وَلِئِنْ أَتَيْتَ آدَمَ وَحَوَّاءَ خُلِقَا مِنْ غَيْرِ ذَكَرٍ وَأُنْثَى*^{٥٥} واتە: ئێمە کەسانیکین بڕوامان بە عیسا هەیه سەلامی لهسەر بێ کەوا بەبێ نیرینهک کە باوکە دروستکراوێ، وێ بێگومان له مێیهک دروستکراوێ کە مەریه مەیه، وێ ئادەم و حەوواش بەبێ نیرۆ می کە دایک و باوکە دروستکراون.

وێ هەر وەها سەبارەت جوړەکانی گیانداران له پرووی جوڵەیانەوێ بهئینسانیشەوێ ئەفەر مەووی: *"خەلکانیک وای بۆچوونە کەوا هەموو گیانداران لهسەر چوار جوړن: هەندیکیان ئەفرن، وێ هەندیکی تریان ئەپۆن (بە پێوێ)، وێ هەندیکی تریان مەله ئەکەن، وێ هەندیکی تریان خشوکن. خواى گەورە ئەفەر مەووی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ*

^{٥٤} (کتاب الحيوان للجاحظ) (ب/٥/٥٤٢) ط. مكتبة مصطفى البابي الحلبي وأولاده.

^{٥٥} (کتاب الحيوان للجاحظ) (ب/٢/٣٠١) ط. دار الكتب العلمية. ياخود (کتاب الحيوان للجاحظ) (ب/٤/٣٠١) مسألة الهدد - المكتبة الشاملة الحديثة.

مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ تَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٥٦﴾

واته: خوا هه موو گیانله بریکی به سهر ئه رزا رۆیشتووی له ئاو دروست کردوو ه که ئاوی تۆمهو یا ئاویکی تری تایبه تییبه که ئهو گیانله به ره ی لی دروست ئه بی، جا هی وایان هه یه له سهر سک ئه خشین و، هی واشیان هه یه له سهر چوار پی ئه رۆن و، هی وایان هه یه له سهر چوار پی ئه رۆن. خوا هه رچی خواستی له سهر بی دروستی ئه کا^{٥٧}.

جا وته که دانراوه له سهر چوار جوړه ره گه زی گیانداران، وه له سهر چینه کانی وینه ی بوونه وهران، پاشان وته که ی خو ی کورت کردوو ته وه لهو شته ی که وته که ی له سهر دانراوه، جا باسی ئه وه ی نه کردوو هه ندیك هه ن ئه فپن و مه له ئه که ن، پاشان هه ندیکی تر هه ن که خشوکن، وه کوو ماره کان و کر مه کان، ئه و ته نیا له رۆیشتن کورتی کردوو ته وه، جا رۆیشتنیش نابی ئیلا به هو ی پیکانه وه نه بی، هه روه کوو چون گازگرتن نابی ئیلا به هو ی ده مه وه نه بی، جووته و له قه ی ولاغیش نابی ئیلا به هو ی پا قو ولاغه وه نه بی^{٥٨}، وه باسکردنی ئه وان هه له سهر چوار پی، جا لیره دا ئاژهل و گیاندار زۆرن که له سهر هه شت پی ئه روا، وه له سهر شه ش، وه زیاتر له هه شتیش، وه ئه وه یش به شوین پیکانی قرژال و سیسرکه و جوړه کانی عه نکه بووتدا بگه ری ئه مه ئه زانی. جا ئیمه ش گوتمان (واته: جاحز ئه لی): ئیوه هه له تان کرد له هه موو ئه و ته ئویله و سنوردار کردنی. وه به لگه چیه له سهر ئه وه ی

^{٥٦} سورة النور: ٤٥

^{٥٧} ته فسیری نامی

^{٥٨} پا قو ولاغ: شتیکی ره ش و ره قه به ژیر چوار په لی ئاژهل و ولاخی به رزه وه یه وه کوو نینوکی مرؤف.

که‌وا و ته‌که‌ی دان‌اوه له چینی پییه‌کان؟ وه به‌چ به‌لگه‌یه‌ک پید‌ا‌گری‌تان له‌وه‌دا کرد؟ له کاتی‌ک‌دا خ‌و‌ای گه‌وره ته‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾^{۵۹}.

واته: ناگری دۆزه‌خ سوته‌مه‌نیه‌که‌ی به‌ردو خه‌ل‌که. جا خ‌و‌ای گه‌وره باس‌کردنی شه‌یتانه‌کانی واز لی‌هه‌یناوه که‌وا ناگر بخۆری‌تیان، وه سزادانی‌شییان به‌ته‌ ناگر سه‌ختره، بۆیه وازی لی‌هه‌یناوه باسی بکات به‌بی‌ ته‌وه‌ی له‌ بیری چ‌و‌وبی، جا له‌سه‌ر ته‌وه‌ له‌ کاتی موخاته‌به‌کردنا ته‌زانری، هه‌روه‌ک خ‌و‌ای گه‌وره له‌و ئایه‌ته‌ش فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾^{۶۰}.

واته: خ‌و‌ای گه‌وره بنه‌چه‌ی ئی‌وه‌ی له‌ خ‌اک دروست‌کرد‌وه پاشان له‌ دلۆپیک‌ ئاو پاشان ئی‌وه‌ی کرد‌ه ها‌وج‌و‌وت و نی‌رو می. جا له‌و گشتیه‌دا عی‌س‌ای لی‌ ده‌ره‌ات (که‌ خ‌و‌ای گه‌وره باسی لی‌وه‌ نه‌کرد‌وه) وه مه‌به‌ستی له‌ ده‌رچه‌ی ته‌و و ته‌یه‌ بۆ تی‌ک‌رای نه‌وه‌کانی ئاده‌مه (واته: سی‌اقی ئایه‌ته‌که‌ به‌شی یه‌که‌می ئاده‌مه که‌ له‌ خ‌اکه، هه‌رواش له‌ ئاده‌م دروست‌کرا، دو‌وه‌میش نه‌وه‌کانیه‌تی، له‌به‌رته‌وه‌ی گه‌وره‌مان عی‌س‌ای باس نه‌کرد‌وه چون‌که به‌بی‌ با‌وک مه‌ریه‌مه‌ه‌ملی بو).

وه هه‌روه‌ها خ‌و‌ای گه‌وره ته‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿هَلْ أُنِیْ عَلَی الْإِنْسَنِ حِیْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ یَكُنْ شَیْئًا مَّذْکُورًا﴾^{۶۱}. واته: به‌پ‌استی ما‌وه‌یی له‌ رۆژگار به‌سه‌ر ئاده‌میزادا هات‌وو له‌و ما‌وه‌یه‌دا شتی‌کی نا‌بر‌او نه‌بو‌وه، واته: ئاده‌میزاد نا‌وی نه‌بر‌اوه. جا لی‌ره‌دا ئاده‌م و هه‌رواشی تی‌ک‌راوه. پاش ته‌و ئایه‌ته‌ خ‌و‌ای گه‌وره

^{۵۹} سورة البقرة: ۲۴

^{۶۰} سورة فاطر: ۱۱

^{۶۱} سورة الإنسان: ۱

ئەفەرمووی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ﴾^{۶۲}. واتە: ئیتمە ئینسانمان لە دۆلۆپێک تۆ دروستکردوووە کە تێکەڵە لە ئاوی پیاو و ژن، ئینجا کە بالغ بوو تا قی ئەکەینەو. جا لێرەدا ئادەم و حەوواو عیسانی کورپی مەریەمی دەرهیناوە (واتە: هەر سیکیان شموولی ئەو یاسایە ناکەن کە لە رپی دۆلۆپە ئاو هاتوو بیتنە ژیان). بۆیە جوانی ئەو لەو دەیە کە و تەکە دانەنراوە لەسەر هەموو ئەوانەمی کە نەفسەکان ئەیناسن لە پروانگەمی پوختەمی لەفزهو، جا وتەمی ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ﴾ ئەویش لەسەر ئەو شیوازەمی کە باسما لێو کرد، وە لەسەر ئەو هەموو شتی کە لەسەر چوار پەلان ئەپروا ئەو لەو شتەشە کە لەسەر دوو پەلان ئەپروا، وە ئەویشی لەسەر هەشتان ئەپروا ئەو لەو شتەشە کە لەسەر چواران و دوان ئەپروا، وە ئەگەر گویتشت: ۱۰ هەزار درهەمم لای فلانە کەسە، ئەو هەوالی ئەو تداووە کەوا لە درهەمی کەو بەگرە تا ئەگاتە ۱۰ هەزارت لایەتی^{۶۳}.

ئەو وتانەمی جازر هەموو ئەو چەواشە کاریانەمی کە تەتە و پریەکان بانگەشەمی بۆ ئەکەن بەناوی جازر، کە دەمیان پی چەور ئەکەن گوایه بەر لە داروین باسی تەتە و پری کردوووە جگە لە درۆو دەلەسەمی زیاتر هیچی تر نیە. وە هەتا باسی عیقابی خودای کردوووە کەوا خوی گەورە شیوهمی کەسانیکمی کردوووە تە مەیموون^{۶۴}.

^{۶۲} سورة الإنسان: ۲

^{۶۳} (کتاب الحيوان للجاحظ) (ب/ع/ل/۳۹۲/ژ/۱۱۴۹) أقسام الحيوان من حيث تحركه - المكتبة

الشاملة الحديثة. تبييني: وتەکانی ناو ئەو دوو کەوانەنانە () پروونکردنەوهمی خۆمە.

^{۶۴} (کتاب الحيوان للجاحظ) (ب/ع/ل/۳۱۲/ژ/۱۰۱۷) شئعة المسخ على صورة الخنزير والقرد.

ئەمە پرۆای جاحزی موعتەزلیلی بوو لەسەر دروستبوونی ئادەم و ھەووا و ھەزەرەتی عیسا و نەوہکانی ئادەم کە وەکوو باقی و تەکانی موفەسسیران و زاناکانی پێشین و پاشینی ئەو ئوممەتەییە بوو. بۆیە ئەو زیندەوہرزانە مەزنەش تەتەوہرپەکانی بی ھیوا کرد.

ئیمامی کمال الدینی دیمپەری زیندەوہرزانی لە کتیبی (حیاة الحیوان الکبری) لە شیخی خۆیەوہ شیخولئیسلا م تقی الدینی سوبوکی (رحمەتی خوی لی بی) نەقلی کردوہ کە پرسیاریان لی کردوہ دەربارە ی ئەسپ ئایا پێش ئادەم دروستکراوہ یان دوا ی ئەو؟ ئەویش فەرموویەتی: "زەوی و ئەوہیشی کە تێدایە ھەمووی دروستکراوہ بو ئادەم و نەوہکانی وەکوو ریز لئینائیک لەبۆیان، وە لە کەمالی ریزیشیان ئەوہیە و جودیان ھەبوہ بەر لە ئادەم و نەوہکانی، جا ھەموو ئەوانە پێشکەوتوونە بەسەر دروستکردنی ئەو، پاشان ئادەم دروستکرا کە کۆتا بوونەوہر بوو، لەبەرئەوہی خۆیی و نەوہکانی بە ریزدارترین بوونەوہرن، ئایا نابینی کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە ھەموویان بە ریزدرترە لە ھەمووان، ھەر لەبەرئەوہش دواینە چونکە بەھۆی ئەوہوہ صلی اللہ علیہ وسلم کەمالی وجود تەواو بوو، بۆیە جگە لە ئادەم لەوہی کە بۆی ئامادەکراوہ ئازەلان و بی گیان، وە ئازەلانیش ریزدارترن لە بی گیانەکان، وە ئەسپیش ریزدارترینی ئازەلەکانە، جگە لە ئادەمیزادەکان نەبی، ئیتەر چۆن دروستکردنی ئەسپ دوا ئەخریت لە ئادەم (واتە: دروست بکریت دوا ی ئادەم) ئەمەش ھیکمەتیکە

داخوازی پیشخستنی دروستکردنی ئەسپ ئەکات لەگەڵ غەیری خۆیشی لەبەر
سوود و مەنفعە^{٦٥}.

وہ سەبارەت بەناوی ئینسانیش لە فەرموودەدا، لەوانە:

(روی البخاری عن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
يجمع المؤمنون يوم القيامة فيقولون: لو استشفعنا إلي ربنا فيأتون آدم فيقولون:
انت أبو الناس خلقك الله بيده وأسجد لك ملائكته، وعلمك أسماء كل
شيء...^{٦٦}). واتە: بوخاری لە ئەنەسەو گێراویەتیەو رەزای خۆی لى بى،
ئەویش لە پێغەمبەرەو صلى الله عليه وسلم كە فەرموویەتی: (لە رۆژی دواى
ئیمانداران كۆتەبنەو ئەلین: گەر بێت و شەفاعەتمان كەردبايە لای
پەروردگارمان، لەووە دینەو لای ئادەم و پێی ئەلین: تۆ باوكی ناسی واتە:
باوكی مەرۆقايەتی و خەلكی، خۆی گەورە تۆی دروستكرو فریشتەكانی سوجدەیان
بۆت برد، وە هەموو ناوەكانیشی فێركردی...).

وہ لە رېوايەتی موسلیمیشدا بەو جۆرە هاتووہ: (فيقولون: أنت آدم أبو الخلق).
واتە لەو كاتە بە ئادەم ئەلین: تۆ باوكی خەلكی واتە: ئادەمیزادەكان و
مەرۆقەكان.

(عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: أنا سيد
الناس يوم القيامة.....، فيقول بعض الناس لبعض: إيتوا آدم عليه السلام،

^{٦٥} (حياة حيوان الكبرى)(ب/١/٤٣٧). المكتبة الشاملة الحديثة. وە (فتاوى

السبكي)(ب/٢/٥٥١). مسألة الخيل هل كانت قبل آدم

^{٦٦} بوخاری لە (صحيح البخارى)(ژ ٤٠٣٤/٣٣٤٠). وە موسليم لە (صحيح المسلم)(ژ ١٩٣).

فيأتون آدم، فيقولون: يا آدم أنت أبو البشر خلقك الله...^{٦٧}. وه ثم رپوايه تهش هه ر بوخاری و مسلم رپوايه تيان کردووه بهس له تهبو هورده پره وه لیره له بری وشه ی الناس البشر به کارهاتووه: له تهبو هورده پره وه گپدر اوته وه کهوا پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فه رموویه تی: له رژی دواییدا من گه وری هه موو ناسم واته: خه لک و ئاده میزادو مرؤقیه تی هه مووی هه ر یه ک واتایه، جا ته زانن ثم گه ورایه تیه به هوی چیه وه یه؟ خوی گه وره هه موو ئاده میزاده یه که میه نه کان و دواییه کان کؤته کاته وه له یه ک خاک و ساراو ده شتدا. جا هه ندی له خه لکی به هه ندی کیان ته لین: برنه لای ئاده م سه لامی له سه ر بی، له وه وه ته وانیش دین و ته لین: تهی ئاده م تو باوکی به شه ری واته: (خه لک و مرؤق و ئاده میزاد ه یچ جیاوازی نیه)، خوی گه وره توی دروست کردووه.

وه هه ووه ها له فه رمووده یه کی تر دا هاتووه: (عن عبد الله ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾ وَتَخَافُونَ عَذَابَهُ ﴿٥٧﴾ سورة الإسراء. قال: كان ناس من الإنس يعبدون ناسا من الجن فأسلم الجن وتمسك هؤلاء بدينهم)^{٦٨}. واته: له عبد الله گپدر اوته وه کهوا تهو ئایه تهی خوینده وه: ته وانهی تهو کافرانه بانگیان لی ته کهن تا به ها واریانه وه بین و فریایان بکهون، کامیان به خودا په رستی و له خودا ترسان لییه وه نزیک ترن،

^{٦٧} بوخاری له (صحيح البخارى) (٤٤٧٦). وه موسليم له (صحيح المسلم) (١٩٤). وه ترمذی له (سنن) (٣١٤٨). له تهبی سه عیدی خودریه وه. وه ثین و ماجه له (سنن) (٤٣٠٨). وه ته حمده له (مسند) (ب/٣/٢).

^{٦٨} بوخاری له (صحيح البخارى) (٤٧١٤). وه موسليم له (صحيح المسلم) (٣٠٣٠).

بوخویان له هۆیهك ده گه پڕین پێی نزیك بینه وه لێی و، بوخویان له هۆیهك ته گه پڕین پێی نزیك بینه وه لێی و، به ته مای میهره بانینی و له سزای ته ترسن، ئیتر چۆن هاوار ته كه نه ته وانه؟! كه سانیتك له مرۆقه كان كه سانیتکیان له جنه كان ته په رست، جا جنه كان موسلمان بوون و ته وانه ش ده ستیان به دینه كه ی خۆیانه وه گرت.

وه ههروهها له بهر مونسه به ی ته و فه رموده به خوای گه وره ش ته فه رمووی:

﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾^{٦٩} وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾^{٦٩}. واته: جنه كان ته یان گوت: ئیمه گومانان وابوو نه ئاده میزادو نه جنۆكه درۆ به دهم خوداوه هه لئابه ستن، كه چی ده ركوت وانیه و زۆر ئاده میزادو جن درۆ به دهم خوداوه ته كه ن، وه ته شیان گوت: چهند پیاویکی له ئینس واته: ئاده میزاده كان په نایان ته گرت به به چهند پیاوی له سه ركرده كانی جنه كان كه له شهرو نافه تی جنه كانی ژێرده ستیان پیاویزن، كه چی ته م ئاده میزادانه به م په ناگرتنه یان به جنه كان ته و جنانه یان زیاتر گومرا كرد كه به راستی خویان به شتیکی وا بزانه شایانی په نا پی گرتن بن. لیره ش وه كوو باقی ئایه ت و فه رموده كانه.

وه ههروهها هه ر سه باره ت به جیاوازی نه بوونی ناوی ئینسان و به شه ری هه ندی فه رمووده ی تر ته هیئینه وه له وانه: (عن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: إتق الله حيث ما كنت، واتبع السيئة الحسنة،

^{٦٩} سورة الجن: ٥ - ٦

وخالق الناس بخلق حسن)^{۷۰}. له تهبو زهړې غیفاریه وه گيږدراوه ته وه که وای پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم پي گوتم: ته قواي خدا بکه و له خدا بترسه له هر جیگایه که بووی، وه هر تاوانیکیشته کرد چاکه یه که له دوايه وه بکه، وه له گهل ناسیشدا واته مرؤفه کان و خه لکی و ئاده میزاده کاندای به خوړه و شتیکی جوان په فتار بکه.

وه هروه ها (عن حذیفة بن الیمان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: لا تقوم الساعة حتی یكون أسعد الناس بال دنیا لكع ابن لكع)^{۷۱}. له حوزه یفه ی کوری یه مانه وه گيږدراوه ته وه په زای خواي لی بی که وای پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فه رموی: قیامه ت هه لئاسی هه تا وه کوو هیچی کوری هیچ نه بیته خو شبه خترین نای له دنیا (واته: خو شبه خترین که س خو شبه خترین مرؤفه خو شبه خترین ئاده میزاد له نیو خه لکیدای.

له گهل گشت ئایه ته کانی سه روه وه ش چنده ها فه رموده ش هیه له سه ر دروست بوونی ئاده م، ئیمه ئیکتیفا به یه که فه رموده ته که یین: (عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: (إن الله تعالى خلق آدم من قبضة قبضها من جميع الأرض، فجاء بنو آدم على قدر الأرض، فجاء منهم

^{۷۰} ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۱۹۸۷). وه ته حمده له (مسند) (ب ۱۵۳/۵ - ۱۵۸ - ۱۷۷). وه داره می له (سنن) (ژ ۲۷۹۴). ترمذی ته فه رموی: "فه رموده یه کی حه سه ن و صه حیحه".
^{۷۱} ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۲۲۰۹). وه ته حمده له (مسند) (ب ۳۸۹/۵). ترمذی ته فه رموی: "فه رموده یه کی حه سه نه".

الأحمر والأبيض والأسود وبين ذلك، والسهل والحزن والخبيث والطيب)^{٧٢}، واته: له
 ثبو موسى ثشعريه وه كيردراوه ته وه ره زاي خوي لي بي كهوا بينغه مبهري خوا
 صلي الله عليه وسلم فهرموي: خوي گوره له هه موو خاكي زهوي خو لي
 كو كرده وه، له وه وه ثاده ميزاده كانيش به گويره ي تهو خاكن، هه يانه سووره و
 سپيه و ره شو له و نيوانه شه، وه سه هلي و غه مبارو پيس و پاكيشيان به گويره ي
 تهو خاكيه .

(روى الترمذي عن ابن عمر: " أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَطَبَ
 النَّاسَ يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ فَقَالَ: ...، وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَحَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تَرَابٍ، قَالَ اللَّهُ:
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ

^{٧٢} ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ٢٩٥٥). وه تهبو داود له (سنن أبي داود) (ژ ٤٦٩٣). وه
 ته محمد له (مسند) (ب ٤/٤٠٠ - ٤٠٦). وه ثيبن و حيببان له (صحيح ابن حبان) (ژ ٦١٦٠).
 وه حاكم له (مستدرک) (ب ٢/٢٦١). ترمذی ته فهرموي: "فهرمووده يه كي حه سن و
 صه حيه". شه رحي تهو فهرمووده ي سه ره وه بهو فهرمووده يه شه كرى تا وه كوو خوي گوره
 نه شو به يندري به جهسته و لاشه هه روهك حاكم له تهبو موسى ته شعريه وه ره يوايه تي كر دو وه
 كهوا بينغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم فهرموي: (خلق الله آدم من اديم الارض كلها،
 فخرجت ذريته على حسب ذلك، منهم الأبيض والأسود والأحمر، ومنهم بين ذلك،
 ومنهم السهل والخبيث والطيب) بروانه: (مستدرک حاكم مع تلخيص الذهبي) (ب ٢/٢٦١).
 حاكم ته فهرموي: "ثم فهرمووده يه سه نه دي صه حيه". وه زهه بيش موافيقه له سه ر
 صيحه تي فهرمووده كه. جا لهو فهرمووده وشه مشت و قه بزه نه هاتوه. تاگادارين! ديني
 ئيسلام ديني كي گشتگيره ناكري تو فهرمووده يه ك بيني به تهنيا ته فسيري بكي كه چي
 له به ردهم ثم فهرمووده يه فهرمووده ي تر هه بي و ازبان لي به يني، چونكه به مه ته لين خو
 گيل كردن يان چه واشه كاري يان نه زانين يان په ي نه بردن به گشتگيره تي دين.

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَبِيرٌ^{۷۳}. واته: له ئىبن و عومره وه
 گيڤدراوه ته وه ره زاي خويان لى بى كهوا پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له
 فهتحي مهككه فهرموى:، هه موو مرۆقه كان يان هه موو ناسه كان يان
 هه موو به شه ره كان يان ئاده مي زاده كان له نه وهى ئاده من، خواي گه وردهش ئاده مى
 له خاك دروست كرد وه، ئينجا ئايه ته كهى خوينده وه.

شيخمان حوجه توليىسلام ئه بو حاميد غه زالى (خودا نه پيڤى پيروز بكات)
 ئه ويش ناوى ئينسان و به شه رى وه كوو يهك داناوه وه كوو باقى زاناكان هه روهك له
 رهددى ئه وانهى كه به هه لئه قياس له سه ر هه ندى ناو ئه كه ن بو ئه وهى باب ته كانيان
 په رده پووش بكه ن ئه مهش بو سه رخستنى بيروچكه هه لئه كانيان هه روهك
 فهرمويه تى: (نابى دهره نجامه كه غه يري پيشه كيه كه بى به لكوو هه مان شته به لام
 به كار هينراوه بو پووشين و ليگورپيڤى دوو له فزى به رامبه ر به يهك موته راديف،
 وه كووو وتهى تو هه موو به شه ريڤك ئينسانه جا وهك بليڤى گوتوته: هه موو
 ئينسانىڤك ئينسانه، چونكه هه ر دوو كيان به رامبه ر يه كن، جا وته كهى تو واى لى
 دى هه موو ئينسانىڤك ته كليف ليكراوه كه ئه مهش هه مان پيشه كى وتهى تو يه
 هه موو به شه ريڤك ته كليف ليكراوه كه دهره نجامه كه يه^{۷۴}.

^{۷۳} ترمذى له (سنن الترمذى) (ژ. ۳۲۷۰/۳۹۵۵) له ئىبن و عومره رو ئه بو هورپه روه ئىبن و
 عباسه وه رپوايه تى كرد وه، جا له رپوايه تى ئىبن و عومره ئه فه رموى: "فه رموده يه كى
 غه ريبه". وه له رپوايه تى ئه بو هورپه رپه ش ئه فه رموى: "فه رموده يه كى حه سه نه". وه ئه بو
 داود له (سنن أبى داود) (ژ. ۵۱۱۶). وه ئىبن و خوزه يمه له (صحيح ابن خزيمة) (ژ. ۲۷۸۱).
 رپوايه تيان كرد وه.

^{۷۴} (محك النظر) (ل. ۲۴۹).

خۆشه‌ويستان هېچ به‌لگه‌يه‌ك له قورڤان و سوننه‌ت نه‌هاتوه كه به‌لگه‌ بى
له‌سه‌ر شه‌وه‌ى كه گه‌لېك هه‌بووبن له‌سه‌ر زه‌وى پيش ئاده‌م جگه له جنه‌كان نه‌بى.
وه شه‌وه‌يشى هاتبى وته‌ى هه‌ندى له موفه‌سسېره‌كانه له هاوه‌ل و تابيعيه‌كان.

وته‌ى يه‌كه‌م: زه‌وى جن تيدا نيشته‌جى بووه، بوونه‌وه‌رانى‌كن كه خواى گه‌وره
له ئاگر دروستى كردوون، شه‌م قه‌وله‌ش رېوايه‌ت‌كراوه له زۆرترينى موفه‌سسېره‌كان.
ته‌به‌رپى له ته‌فسيره‌كه‌ى خۆى له ئيبن و عه‌باسه‌وه په‌زاي خوايان لى بى
گېراويه‌تیه‌وه كه فه‌رمويه‌تى: (أول من سكن الأرض الجن، فأفسدوا فيها،
وسفكوا فيها الدماء، وقتل بعضهم بعضاً)^{٧٥}، واته: يه‌كه‌م بوونه‌وه‌رىك كه له‌سه‌ر
زه‌وى نيشته‌جى بوون جن بوو، خراپه‌كاريان تيدا كردو خوينيان تيدا پرشت، وه
هه‌نديكيان هه‌نديكيانيان كوشتن.

وه به‌سه‌نه‌دى خۆيشى له رهبىعى كورپى شه‌نه‌سه‌وه گېراويه‌تیه‌وه كه‌وا
فه‌رمويه‌تى: (إن الله خلق الملائكة يوم الأربعاء، وخلق الجن يوم الخميس، وخلق
آدم يوم الجمعة، فكفر قوم من الجن، فكانت الملائكة تهبط إليهم في الأرض
فتقاتلهم، فكانت الدماء، وكان الفساد في الأرض). واته: بېگومان خواى گه‌وره
فريشته‌كانى له رۆژى چوارشه‌مه دروست‌كرد، وه جنيشى له پېنج شه‌مه
دروست‌كرد، جا قه‌ومىك له جنه‌كان كوفرى كرد، له‌وكاته‌دا فريشته‌كان دابه‌زينه
سه‌ريان له‌سه‌ر زه‌وى بوئه‌وه‌ى جه‌نگيان له‌گه‌ل بكهن، شه‌وه‌بوو خوين پزّاو خراپى
بلاو بووه‌وه له‌سه‌ر زه‌وى.

^{٧٥} (تفسير الطبري) (ب/١/٢٣٢).

دهره نجامی و تهی یه که م:

زۆرینهی زانا موفه سسیره کان له سههر ئه و بۆچوونهن که جن پیش ئاده م وجودی هه بووه و بهر له ئاده م وجودی تر نه بووه جگه له جنه کان نه بی (باسی گیانداران ناکه یین واته: ئازهلان ئه مانهش بیگومان وجودیان هه بووه، ئه مانه له بازنه ته کلیف نین به لکوو ئه وهی جینگای ته کلیفه جن و مرۆقه).

وتهی دووه م:

له پیش ئاده مدا سه لامی له سههر بی نه جن هه بووه، وه نه غهیری جنیش هه بووه، ئه م قهولهش ته بهری گپراویه تیه وه له ته فسیره که ی خۆی له عبد الرحمانی کوپی زهید که فهرموویه تی: (لما خلق الله النار ذعرت منها الملائكة ذعرا شديدا، وقالوا ربنا لما خلقت هذه النار؟ ولإي شيء خلقتها؟ قال لمن عصاني من خلقي، قال: ولم يكن لله خلق يومئذ الا الملائكة، والأرض ليس فيها خلق، إنما خلق آدم بعد ذلك، وقرأ قول الله: (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا) ﴿٧٦﴾ سورة الإنسان: ١. واته: خوای گه وره له و کاته ی که ئاگری دروستکرد بۆ فریشته کانی باس کرد که وا ئه مهوی دروستکراویک دروست بکه م له سههر زهوی، وه له و کاته دا فریشته کان زۆر ترسان و گوتیان: ئه مهت بۆچی دروستکردوو؟ وه بۆ چ شتیکت دروستکردوو؟ خوای گه ورهش فهرمووی: بۆ ئه و که سهی که سه ریپچیم ئه کات له دروستکراوانم، جا ئیین و زهید فهرمووی: له و رۆژهدا جگه له فریشته کان هیچ دروستکراویکی تر نه بووه، وه زه ویش هیچ که سیکی له سههر

⁷⁶ (تفسیر الطبری) (ب/١/٢٣٢).

به شهرو ئینسانیک وجودی نه بووه که له زمانی عه ره بيشدا له هه موو ته فسیره کان
فه ره ننگه عه ره بيه كاندا ناوی به شهرو ئنسانيان به رامبه ر يه کتری داناوه .

وه عه للامه ی طاهیری کورپی عاشور ته فه رمووی: "باسکردنی ئاده م و کردنی
به خه لیفایه تیه که ی به خواست و ویسته که ی دوا ی باسکردتی دروستکردنی زهوی
ئینجا ئاسمانه کان ئه وه به لگه یه که وا کردنی خه لیفایه تی یه که م ئه حوال بووه
له سه ر زهوی دوا ی ئه وه ی که دروستکرا، چونکه خه لیفایه تی لی ره دا ئه وه یه که وا
که سی که سیکی بکاته جی نیشین له ته سه ر پروفکردن له مالو مولکه که ی ئه وه ی
که هه یه تی، وه ئه وه ناچار ناکات که جی نیشینکراو جی گیری بی له شوینیک
له مه و پيشدا، بۆیه خه لیفه ئاده مه، وه خه لیفایه تیه که شی هه لسانیه تی به جی
به جی کردنی فه رمانه کانی خودا له ئاوه دان کردنه وه ی زهوی به ئیلهام و وه حی،
وه ته لقیندانی رۆله کانیشی ئه وه خواستی خوا ی گه وره یه له وه جیهانه ی زه ویدا"^{٧٨}،
ئه مه قسه که ی ئه وه موفه سسیره مه زنه یه که فه رمووی: (ئه وه ناچار ناکات که جی
نیشینکراو جی گیری بی له شوینیک له مه و پيشدا) واته: مه رج نیه ئیلا له پيشدا
که سانیک هه بووبن نه خیر ئه وه هه له یه .

راغبی ئه صفه هابی ئه فه رمووی: "خلف فلان فلانا، واته: له بری ئه وه هه لسا
به کاره که، جا یان له گه لی یانیش له دوا ی ئه وه، خوا ی گه وره ئه فه رمووی: «وَلَوْ
نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٧٩﴾» ، واته: ئه گه ر مه یلمان لی
بوایه وه ک عیسامان بی باوک دروست کرد ئیوه یشمان ته فروتونا ئه کردو

^{٧٨} (التحریر والتنویر) (ب/١/٢٢٨).

^{٧٩} سورة الزخرف: ٦٠

فریشته‌مان له جیبی ئیوه دروست ته کرد تا جیگه‌ی ئیوه له سه‌ر زه‌وی بگره‌وه. خیلافه‌تیش واته: جینیشی جیگره‌وه‌یه له بری که سیك جا یان له به‌ر ناماده‌نه‌بوونی ته‌و بی له جیگره‌که یانیش له به‌ر مردنه‌که‌ی بی، یانیش له به‌ر بی ده‌سه‌لاتیه‌که‌ی بی، یانیش له به‌ر ریژی جیگره‌که‌وه‌ی بی، بۆیه له سه‌ر ته‌م روه‌ی کوتایی (واته: له به‌ر ریژی جینیشین و جیگره‌وه‌که) ته‌وه خوی گه‌وره ته‌ولیاکانی خوی کردووه‌ته جینیشین له سه‌ر زه‌وی، هه‌روه‌که ته‌فه‌رمووی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾^{٨٠}، واته: خوا ته‌و خوایه‌یه که ئیوه‌ی کردووه به جینیشینی خوی له ته‌سه‌رپرروفکردن له زه‌ویدا. ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ﴾^{٨١}، واته: خودا ته‌و خوایه که ئیوه‌ی کردووه به جینیشینی خوی له زه‌ویدا، یان هه‌ندیکی کردووه‌ته جینیشینی هه‌ندیکی ترو یه‌که له دوا‌ی یه‌که دین. ﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا﴾^{٨٢}، خودا به‌توانایه‌و ئیوه له‌ناو ته‌بات و قه‌ومیکی تر له شوینتان دانه‌نی و ئیوه به‌م پشته‌ه‌که‌کردنه ناتوان هیه‌ج زیانیکی له خودا بدنه.

خلائف: کۆی خه‌لیفه‌یه، و خلفاء: کۆی خلیف. خوی گه‌وره ته‌فه‌رمووی: ﴿يٰۤاٰدَمُ اٰنَا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِى الْاَرْضِ﴾^{٨٣}، واته: ته‌ی داود ئیمه‌ و تو‌مان

^{٨٠} سورة فاطر: ٣٩

^{٨١} سورة الأنعام: ١٦٥

^{٨٢} سورة هود: ٥٧

^{٨٣} سورة ص: ٢٦

کرد به جینشینی پیغه مبه رانی پیشوو له زه ویدا. ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةَ﴾^{۸۴}،
 واته: ئەوانه مان کردن به جینشین له زه ویدا. ﴿جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾^{۸۵}،
 واته: خودا ئیوهی کرده جیگه داری قهومی نوح^{۸۶}.

وه ئوستاز ئیین و فۆرك له قه تاده وه وشه ی (خلائف) سی به و جوړه لیكد او ته وه:
 ئوممه تیک دواى ئوممه تیک، وه سه ده یه ك دواى سه ده یه ك^{۸۷}.

ئیین و كه ئیریش نه فه رمووی: "سوددی له ته فسیره كه ی گپرا ئیتیه وه له ئه بی
 مالیک و له ئه بی صالح و له ئیین و عباس و له مورپه وه له ئیین و مه سعود و له
 كه سانیکیش له ها وه لآن كه وا خواى گه وه به فریشته كانی فه رموو: ﴿وَإِذْ قَالَ
 رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾^{۸۸}، واته: یادى ئه و كاته
 بکه كا خواى گه وه ت به فریشته كانی گوت: من ده مه وی جی نشینی بو خوّم
 له سه ر زه وی دروست بکه م. ئەوانیش گوتیان: خودایه ئه و خه لیفایه تیه بو کی
 ئه بی؟ ئه ویش فه رمووی: بو ئاده م و نه وه کانیه تی که فه سادی له سه ر ئه که ن و
 هه سوودی به یه کتر ئه به ن و هه ندیکیان هه ندیکیان ئه کوژن.

^{۸۴} سورة یونس: ۷۳

^{۸۵} سورة الأعراف: ۶۹

^{۸۶} (المفردات في غريب القرآن) (ل ۲۹۴) ط. دار القلم

^{۸۷} (تفسیر ابن فورك) (ب ۲/۱۷۵) ط. جامعة أم القرى

^{۸۸} سورة البقرة: ۳۰

ئىبن و جهريريش ئەفەرمووى: ئەم تەئويلى ئايەتە لەسەر ئەو (إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) خەليفەيەك لە منەو كە ئەبىتە جى نشينم لە حوكم و برپاردان لە نيوان دروستكراوانم (واتە: بەندەكانم). وە ئەو خەليفەيش نادەم و ئەو كەسانەشن كە هەلئەسن وەكوو ئەو لە گوپرايهلى كوردنى خواو حوكم كردن بە عەدل و دادپەروەرى لە نيوان بەندەكانى، وە سەبارەت بە فەسادى و خوئين پشتنيش بەبى حەقى خۆى (واتە: حەقى شەرىعى لەسەر واجب نەبووبى بۆ نمونە كەسيكى كوشتبى بەناحەق) جا ئەم جۆرە كەسانە جى نشينى ئەو نين.

ئىبن و جهرير ئەفەرمووى: "تەئويلى ئەو ئايەتە لەسەر ئەو ماناى خەلافەت بەوجۆرە دەبى كە خواى گەورە باسى لىو كە خەليفايەتى سەدەيەك لەوان سەدەيەك. وە ئەفەرمووى: وە خەليفايەتى كەردارى لە وتەى تۆ كە ئەبى: فلان كەس فلانى كەردە جىگەرەوى خۆى لەو كارەدا، كاتى كە هەلئەستى لەبرى لەدواى ئەو، هەرەكوو خواى گەورە ئەفەرمووى: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾^{٨٩}، جا لەووە بە سولتانی مەزنيان گوت: خەليفە، لەبەرئەووەى بوو جىگەرەوى ئەووەى پيشە خۆى، هەلسا بەو كارە لە برى ئەو، ئيتەر بوو جىگەرەوى ئەو. وە ئەفەرمووى: محمدى كورپى ئيسحاق لە تەفسيرەى ئەو وتەيەى خواى گەورە (إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) ئەيفەرموو: "سەرنشينيەك وە ئاوەدانكەرەووەيەك كە تيبدا نيشتە جى ئەبى و ئاوەدانى ئەكاتەو وەك جىگەرەووەيەك بەلام لە ئيوە نا. ئىبن و جهرير بەسەنەدى خۆى ئەبى رەوق، لە

^{٨٩} سورة يونس: ١٤

زه حاك، له ټيبن و عباسه وه گيړاويه تيه وه كه وا فهرموويه تي: "يه كه م كه سيك له زه وي نيشته جي بوو جنو كه بوو، ټيتر فهاديان تيډا كړو خوييان تيډا رشت، وه هه نديكيان هه نديكيان كوشتن، ټه وه بوو خوي گه وړه ټيبيسي بولايان ناردو ټه وپيشي له گه لي بوو كوشتاري له گه ل كړدن هه تاوه كوو راوه دوويان كړو چوونه دورگه كان و ليواي چيكان، پاشان ټاده مي دروست كړو ټه وي تيډا نيشته جي كړد، هه ر له بهر هه ندي فهرمووي: (ده مه وي جي نشيني بوو خوم له سه ر زه وي دروست بكه م)^{۹۰}.

وه ټيمامي طبيبيش ټه فهرمووي: "دروسته مه به ستي جي نشينيك له منه وه بي له بهر ټه وه وي ټاده م خه ليفه ي خوي گه وړه بووه له سه ر زه وي، وه به هه مان شيوه هه موو پيغه مبه رانيش، وه ټه وپيش و ته كاني سه ره وه ي هيناوه"^{۹۱}.

وه پرسيار له شيخمان محي الدين نه وه وي كرا ټايا دروسته به يه كيك له خه ليفه كان بگوتري: خه ليفه ي خوي گه وړه، يا خود خه ليفه ي پيغه مبه ري خوا - صلي الله عليه وسلم؟

محمد علي صابونيش ټه فهرمووي: "ناوبراوه به خه ليفه چونكه جينشيني خوي گه وړه يه له جي به جي ټه حكام و فرمانه خوييه كان، شه رحى ټه و ټايه ته ي به ټايه ته كه ي داود كړد ووه"^{۹۲}.

^{۹۰} (تفسير ابن كثير) (ب/۱/۲۱۷) ط. دار طيبة. ټيبيس هه ر له ناو فريشته كاندا بووه بويه ټه وپيش له گه ل فريشته كان هاتووه. وه له رپوايه تي حاكما ناري ټيبيس نه هاتووه به لكوو ټه لي فريشته ي نارد بو لايان، وه حاكم سه نه دي رپوايه ته كه ي خوي به سه حيدانه وه و زه هه بيش موافيقه له سه ري. پروانه: (مستدرک حاکم مع تلخیص الذهبی) (ب/۲/۲۶۱).

^{۹۱} (حاشية الطيبي على الكشاف) (ب/۲/۴۲۵).

ئوستاز دكتور وههبيه زوحه ييليش ته فهرمووى: "أتجعل سه رساميه له وهى كه وا له شوينى گوپرايه لى خوازان و خواپه رستان سه رپيچي كه ران جيگره وه بهى^{۹۳}.
 واته: فريشته كان پييان سه رسامى بووه ته وان له گوپرايه لى به رده وامدان ئيتر چؤن كه سانئىكى سه رپيچي كار كه ئاده ميزاده كانن ته بنه جيگره وهى ته وان.

خه تيبى شه رينيش ته فهرمووى: "مه بهست پيى ئاده مه چونكه خه ليفه ي
 خواى گه وره بووه له زهويه كهيدا، وه به هه مان شپوه هه موو پيغه مبه ريكيش
 خواى گه وره كر دوويه تى به جى نشين له ئاوه دان كرده وهى زهوى و سياسه تى
 خه لكى كامل كر دنى دهروونه كان و جى به جى كر دنى فه رمانه كهى له نيوياندا،
 ته مه ش بو ته وه نيه كه پيويستى پييان بى تاوه كوو بيان كاته جى گر ه وه به لكوو
 له بهر كه مته ر خه مى جيگره وه كه يه له قه بول كر دن كه وه ريگر توه وه ته مره كهى
 پيگه يشتوه به بى ناوه ندو هو كار^{۹۴}.

ته ويش له وه لامدا فه رموو: به لى دروسته بگوترى ته وه خه ليفه ي پيغه مبه رى
 خوايه صلى الله عليه وسلم، به لام لاي زؤرينه ي زانا يان دروست نيه بگوترى
 خه ليفه ي خوا، جگه له ئاده م و داود نه بى صلآت و سه لاي خوايان له سه ر بهى،
 والله اعلم^{۹۵}.

^{۹۲} (صفوة التفاسير) (ب/ل/۴۰).

^{۹۳} (التفسير المنير للزحيلي) (ب/ل/۱۲۳) ط. دار الفكر المعاصر

^{۹۴} (السراج المنير للخطيب الشربيني) (ب/ل/۴۵).

^{۹۵} (فتاوى الإمام النووي) (ل/۲۲۵) ط. دار البشائر الإسلامية.

وه سه بارهت به هه ندی له موفه سسیره کان یا خود میژووناسه کان که باسیان کردوو که هوا قه ومیک هه بووه ناویان (حن) بووه، که له زه ویدا نیشته جی بوونه، جا جنه کان هاتوون ته وانیان کوشتوووه له شوینی ته واندا جی بوونه، جا له و جوړه داستانهیه که هیچ سه نه دیکی سه حیچی له باره وه نیه. ئین و که پیر ته فه رمووی: "زۆر له زاناکانی ته فسیر گوتویانه: جن پیش ئادهم دروست بووه سه لامی له سه ربی، وه پیش ته وانیش له زه ویدا (الحن والبن) هه بوونه، جا خوی گه و ره جنی به سه ردا زال کردن و له شوینی ته وان جیگیر بوون"^{۹۶}.

عه للامه ی کوری عاشور له په ددی ئین و که پیردا ته فه رمووی: "ته گه ره ته وه راست بی که زه وی ئاوه دانکرا بی له پیشدا به هو ی تا قمی که وه له مه خلوقاته کان که ناویان (الحن والبن)، وه گوترا ویشه: ناویان (الطم والرم)، ته وه ش له گومان بردرا وه کان هه ژمار ته که م، وه دانانی ته و دوو ناوه ش له بابی وته ی خه لکیه (هیان بن بیان)، که ئامازه یه به نا مه وجودیک یا خود نه ناسرا ویک، وه له وان هه شه ته مه ده سته که وتوو ترین شت بووه بو ته و که سانه ی که داستان و چیرۆک ته گیرنه وه له خورافیاتی فارسه کان یا خود یۆنانه کان، چونکه فارسه کان وا گومانیان ده برد که پیش مرۆف له سه رب زه ویدا ره گه زیک هه بووه که ناوی (الطم والرم) بووه، وه یۆنانه کانیش بر وایان ابو و که وا زه وی ئاوه دانکرا بووه به مه خلوقاتانیک که پییان ده گوترا: (التیتان) وه (زفس) ته وه ش (المشتری) که گه و ره بوونه و به هو ی خرا په کانیا نه وه ئیتر قرا کران"^{۹۷}.

^{۹۶} (البداية والنهاية) (ب/۱/۵۵).

^{۹۷} (التحریر والتنویر) (ب/۱/۲۲۸).

ته به پری تهو ریوایه تهی هیئاوه (عن ابن عباس قال: كان إبليس من حَيٍّ من أحياء الملائكة يقال لهم "الْحِنِّ"، خُلِقُوا من نار السَّمُوم من بين الملائكة قال: وكان اسمه الحارث، قال: وكان خازناً من خَزَان الجنة. قال: وَخُلِقَت الملائكة كلهم من نور غير هذا الحَيِّ. قال: وَخُلِقَت الحِنُّ الذين ذكروا في القرآن من مارج من نار - وهو لسان النار الذي يكون في طرفها إذا أهبّت. قال: وَخُلِقَ الإنسان من طين. فأوّل من سكن الأرضَ الحِنُّ. فأفسدوا فيها وسفكوا الدماء وقتل بعضهم بعضاً. قال: فبعث الله إليهم إبليس في جند من الملائكة - وهم هذا الحَي الذي يقال لهم الحِن - فقتلهم إبليس ومن معه حتى ألحقهم بجزائر البحور وأطراف الجبال. فلما فعل إبليس ذلك اغترّ في نفسه). واته: ئيبليس قه بيله يهك بووه له قه بيله كانى فريشته، كه پييان گوتراوه: حن، كه له ئاگريكى زور گهرم دروستكرا له نيو فريشته كاندا، ناويشى حاريس بوو، وه فريشته كانيش هه موويان له نوور دروستكران له غه پرى تهو قه بيله يه، وه جنيش له ئاگريكى پاك و صاف و بيگهره دروستكردووه. جارى تهو ريوايه ته درؤو ده له سه يه و موخاله فهى ده قى سه پيى قورثانه.

۱- گوايه ئيين و عباس گوتويه تى: ئيبليس له قه بيله يهك بووه ناويان حن بووه سه يركه بزانه خواى گه وره چون باسى ئيبليسى كردووه له قه بيله يهك بووه ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ ﴿٩٨﴾، واته: يادى تهو كاته بكه ره وه كه به فريشته كانمان گوت سوجه بوؤ ئادهم ببهن ته وانيش سوجه كه يان برد ئيلا ئيبليس نه بى كه له جنه كان بوو. سه يركه خودا ته فه رمووى: ئيبليس له جنه كان بوو. نهك له خورافياتى حن بى.

^{٩٨} سورة الكهف: ٥٠

۲- گوايه ثيبين و عباس گوتويه تي: ثيبليس له (ناري سه موم) دروستكراوه و جاننيش واته: جنه كان له (ماريجي نار) دروستكراوه ته وهش درويه و موخاله فه ي قورئانه ته وه ته خوي گه وره ته فه رموي: «وَأَلْجَأَنَّ خَلْقَنَّهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ السَّمُومِ ﴿٩٩﴾»، جان واته: جنو كه كان له ناگريكي زورگه رم دروستكرد. ته مه يهك، دووه م: له شوي نيكي تر دا ته فه رموي: «وَوَخَّلَقَ الْجَانَّ مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٠٠﴾». جان واته: جنو كه مان له ناگريكي صاف و بيگه رد دروستكرد. له وه وه ده ركه وت ته و رپوايه ته هه لبه ستر او وه مه تنه كه ي پي كپر ژاو وه پي چه وانه ي ده قي قورئاني پيروزه. له وه وه ته فسي ر كرن ي ثيبليس به ناري سه موم و جيا كرنه وه ي له جنه كان هه ليه چونكه هه مويان له ناگرن دروستكراون هه روهك خوي گه وره له وه صف ي ثيبليس فه رمويه تي: «قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ﴿١٠١﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٠٢﴾». واته: ته ي ثيبليس چ شتيك رپگري لي كردي له وه ي كه فه رمانم پي كردي به سوجه بر دن بو ئا ده م؟ ته و يش گوتي: منت له ناگر دروستكرد وه.

به برواي من ته و حنه نوقته يه كي بو نه كراوه له نوسخه كو نه كاندا ثي تر لييان بو وه ته حن، به ده ليلي رپوايه تي ثيبين و مه سعود (عن ابن مسعود، وعن ناس من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم: "لما فرغ الله من خلق ما أحب، استوى على

٩٩ سورة الحجر: ٢٧

١٠٠ سورة الرحمن: ١٥

١٠١ سورة الأعراف: ١٢

العرش، فجعل إبليس على مُلك سماء الدنيا، وكان من قبيلة من الملائكة يقال لهم الجنّ - وإنما سماوا الجنّ لأنهم خزّان الجنة. وكان إبليس مع مُلكه خازنا، فوقع في صدره كبر، وقال: ما أعطاني الله هذا إلا لمزية لي^{١٠٢}. واته: لهو كاتهى كه خواى گهوره له دروستکردنى بوونه وهرانى بوويه وه له وهى كه تهيويست، ئيستيوای کرد له سهر عه پشدا، ئيبيليسى کرده فرمانگوزارى مولكى ئاسمانى دونيا، كه له قه بيله يه كه بووه له فريشته كان كه پييان ته گوترا: جن، وه له بهرته وهش پييان گوترا وه جن چونكه ده رگاوانى به ههشت بوونه، وه وپراى فرمان به ريه كهى له ئاسمانى دونيا ده رگاوانى به ههشتيش بووه، ئيتر كه وته خو به گوره زانين كه وته نيو نه فسيه وه و گوتى: خواى گهوره ته وهى پى نه داوم ئيللا له بهر ته وه نه بى كه وا من زياده فه زل و توانا و شتم هه يه له بهر هه ندى.

جا سه يرى رپوايه ته كه بكه ن لي ره به قه بيله ي جن وه صفى كرا كه له خه تتى قورئان لاي نه داوه، بو يه من پيم وايه نو قته يه كه نه كرا وه له نوسخه كو نه كان ئيتر وايان زانويه حن، چونكه ته گهر وا نه بى ته وه موخاله فه ي قورئانه چونكه خودا به و گه ورايه تيه ي خوى بلئ ئيبيليس له جنه كانه ئيتر چؤن بروا به رپوايه تيكي زه عيف ته كرى.

جا ته وهى ئين و كه ثير ته يلى زؤرينه ي موفه سسي ره كان ته لين ته مه جيگاي تيبينيه و راست نيه يان ته وه تا موفه سسي ره كان خويان لى بى دهنگ كردو وه وه هر به سه ريا رويشتوون يانيش ته وه ته له وه يان نه كو لي وه ته وه. ته وهى راست و دروست بى ته فسيري رپوايه تي دو وه مه هى ئين و مه سعود، خواى گه و رهش به راشكا وانه

^{١٠٢} (تفسير الطبري) (ب/١/٤٥٨/ذ/٦٠٧).

ئەفەرمووی: جن و ئینسانم دروست نە کردووہ ئیلا بۆ پەرستنی من نەبی. ئیبلیس و جانن ھەمووی مەفوومی جن ئەگەییەن، بەلام جن لەناو خۆیان قەبیلەیان زۆرە. ھەرەکوو چۆن لە ناو مەزقەکانیش قەبیلە زۆرە. وە ئەگەر سەدا یەکیش گریمان حن بونیان ھەبووی ئەوہ لە ناگر بونەو پیکھاتەیان جیا بووہ و ئەوہ ناگەییەنی کہ ئادەم لەوان دروست بووبن، بۆیە لە ھەموو لیکۆلینەوہ کان شتیکتان بەدەستەوہ نەماوہ بۆ سەلمانندی ئەو بیروباوەرە پووجەتان کہ گواہ ئادەم لە ئینسانی پیش خۆی بووہ.

ئەوہش بزائە ھەموو موسسیرەکان ئەمانەو غەیری ئەمانەش باسی ئەوہیان نە کردووہ کہوا ئینسان ھەبووی بەر لە ئادەم، دواتر ئادەم و نەوہکانی جیی ئەوانیان گرتبیتتەوہ نەخیر ھەموویان لەوہ یەکدەنگن کہ ئادەم یەکەم ئینسان و بەشەرە بەس لە تیگەیشن لە خەلیفایەتیەکی راجیایی لە نیوانیاندا ھەبە ھەرەک لەسەرەوہ ھینامان. لیرەش بی ھیوا بوون کہوا بتوانن خەلک گومرا بکەن و ئادەمی بکەنە خەلیفەئی ئینسانی پیش خۆیان بە حیسابی خۆیان.

وہ سەبارەت بەو وتەییەش کہ گواہ پیش ئادەم ھەزار ھەزار ئادەمی تر ھەبووہ، ئەوہ جگە لە درۆیەک زیاتر ھیچی تر نیە، دوو رۆژان بە شوینی گەرام لەناو ئینتەرنیٹ و سەرچاوەکان کہچی لە ھیچ سەرچاوەیەکی سوننە نەم دۆزیوہ جگە لە سەرچاوەی شیعەکان نەبی، شیعەش بەناوبانگە لە درۆ داستان و خورافیات.

جا ئەوہ تەنیا ھەندی لە وتەیی ئەو زانا مەزنانە بوو ئەگەر وتەیی موفەسسیرانم بەینایەتەوہ ئەوہ زۆر زۆر درۆ ئەبوویەوہ، بۆیە لەوہوہ دەرکەوت ھیچ جیاوازیەک

نيه له نيوان انسان و به شهردا، به يهك مه خلوک گوتراوه که ئادهم و نهوه کانيه تي. (جن و ئينسم دروست نه کردووہ ئيللا بۆ ئه وه نه بي که بم په رستن) ته گهر ئادهم يان انسان هه بي پيش ئادهم وه پييان بگوتري ئينسان ته وه ته بي چند شتيكي ليوه لازم بي يه کهم: خاوهن روح بي، چونکه مرؤف به وه وه راگيره بهس له بهرته وه ي ته مانه نه له زانستي که لام شاره زان وه نه له فه لسه فهش وه نه له ته فسپرو زماني عه ره بي ته يانه وي بلين ته وانه ي پيش ئادهم روحيان نه بووه، تهو درؤيه گه وره تان له كي هيتا. وه دووه م: ته بي خاوهن عه قل بي، چونکه ته کليف له خاوهن عه قل ده کري، نهک کابرايه كي بي عه قل. جا ته گهر مرؤفه کاني پيش ئادهم و رؤحيان نه بي و عه قليان نه بي يا خود به حيسابي ئيوه کامل نه بووبن ته وه چؤن فه رماني خودا جي به جي ده کهن و ته يپه رستن که خودا به ياني کردووہ که وا جن و ئينسي بۆ په رستني خؤي دروست کرووه، که سي رؤحي بي نه درابي ياني چي؟ به چي راگيرکراوه؟ بؤيه هه موو موفه سسپره کان و سه حابه و خودي پيغه مبه ريش صلي الله عليه وسلم، تهو تايه تانه يان به ئادهم و نه وه کاني ئادهم داناووه که يه کهم مرؤفن له سه ر ته م زهويه.

جا من عه جيبم به و فه ريکه به ناو نوئوخوازانه ي ئيستاکه دي که هه نديکيان ده هوئل ليده ري عه لمانيه کانن ته يانه وي جياوازي بخه نه نيوان ناوي ئينسان و به شه ر، بؤيه ش تهو ته فسپره نا زانستيه يان کرد تاوه کوو بيردؤزي دروستکردني ئادهم له گه ل بيردؤزي چارلس داروين به رامبه ر بکه ن و دروستکردني ئادهم به يه کهم ئينسان و به شه ر دانه نين، به لکوو به حيسابي خؤيان ئادهم له ئينساني پيش خؤي له دايکبووه. ته ممش پيچه وانه ي بيردؤزي قورٿان و هه موو ته فسپره کؤن و نوئیکاني ته م ئومه تي ئيسلاميه، بؤيه ئاگادار بن و گومراتان نه کهن، وه

ههردهم بۆ مهفهومی گشتی دین بگه‌پینهوه بۆ زاناکانی پێشین و پاشین چونکه
 هه‌مووی عه‌للالمه‌و پرۆفیسۆر بوونه له زمانی عه‌ره‌بی و ده‌قه شه‌رعی و
 عه‌قلیه‌کاندا، که ئەم فه‌ریکه‌ خوینده‌واره‌ عه‌لمانیانه‌ دوو کتییی نه‌حوو سه‌رف و
 باقی زانسته‌کانی تریان نه‌خویندوه‌ته‌وه‌ بوونه‌ته‌ ده‌م راستی ئەو خه‌لکه‌و ئەوه‌ی
 له‌ تا‌قی‌گه‌کان به‌ هه‌زار درۆ ده‌له‌سه‌ ده‌ره‌نجام ده‌کری بۆ ئەوه‌ی تا‌قی‌ کردنه‌وه
 له‌سه‌ر DNA ئەو هه‌فریاتانه‌ بکه‌ن که ئەمه‌ش مه‌حاله‌و هه‌رگیز ناتوانن چونکه
 شی بۆته‌وه‌و ته‌نیا چهند شوینه‌واریکیان دۆزیوه‌ته‌وه‌ ئەیان‌ه‌وی بلین ئەوانه‌ پێش
 ئاده‌من و شکیلان له‌ مه‌یوون ئەچی، ئەوانه‌ی خو‌شان ئەیان‌ه‌وی له‌گه‌ڵ ده‌قه
 عه‌قلی و نه‌قلیه‌کانی دین یه‌کی بجه‌ن تا بلین ئەوه‌ته‌ دینی ئیمه‌ش توێژینه‌وه‌و
 بیره‌دۆزه‌که‌ی ئیوه‌ی به‌راست داناوه‌، وه‌ ئەگه‌ر موسلمانیک‌ی زانسته‌خوازیش په‌ددیان
 بداته‌وه‌ ئەوه‌ ناوی غه‌بی و جه‌هل و دواکه‌وتوو عه‌قل به‌ستوو و ناوی تریان لی
 ئەنین، یاخود ده‌لین موفه‌سسیره‌کان نه‌یان‌زانیه‌وه‌ نه‌یان پیکاره‌وه‌، منیش ئەلیم:
 تۆیه‌کی عه‌ره‌بی نه‌زان هاتووی عه‌ره‌بی ته‌فسیر ده‌که‌ی به‌بی ئەوه‌ی بگه‌رپیه‌وه‌ بۆ
 سه‌رچاوه‌ی زولالی زاناکان. وه‌ کۆتا وته‌شم بۆ ئەم باسه‌ وته‌ی هه‌ندی له‌ زانا
 فه‌یله‌سووفه‌ ئیسلامیه‌کانه‌ له‌وانه‌: نوێکه‌ره‌وه‌ی دین له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی
 که‌ شی‌خمان ئوستاز ئین و فۆرکی ئەشعه‌ریه‌ که‌ له‌ په‌ددی ته‌ته‌ورپه‌کان و غه‌یری
 ئەوانیش له‌شه‌رحی ئەو فه‌رموده‌یه‌دا (إن الله خلق آدم علی صورته)، واته‌: خ‌وای
 گه‌وره‌ ئاده‌می له‌سه‌ر شیوه‌ی خ‌وی دروست‌کردوه‌. جا ئیمه‌ ناتوانین هه‌موو
 ته‌ئویله‌کان به‌یئین ته‌نیا ئەوه‌ ئەه‌یین که‌ په‌ددی ته‌ته‌ورپه‌کانی داوه‌ته‌وه‌ که
 ئەفه‌رمووی: "ئ‌گه‌ر گوتمان هاته‌که‌ ئەگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ئاده‌م سوودمان پێته‌گه‌یه‌نی له
 پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی وته‌ی ئەه‌لی زیمه‌ (که‌ جوله‌که‌و دیانه‌کانن) به‌وه‌ی که‌وا پێیان

وابوو: "هیچ ئینسانیک نهبووه ئیلا له دلۆپیکێ تریوو، وه دلۆپیکیش نهبووه ئیلا له ئینسانیکێ تر بووه لهوانه ی که رابوردوون و لهوهیشی که دی، جا بۆ ئەمەش یه کهم و کۆتایی نیه، وه خه لکیش نهقل ئەبن له دروستبوون و گه شه کردن بهو ته رتیبه ی که خه لکی له سه ری راهاتوه"، جا ته گهر ئەمه ئاوابی بۆ هه تایش هه روابه، بۆیه پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ئاشنای کردین به وه ی که به درۆ بخزینه وه، وه یه کهم مرۆقینکیش ئاده مه سه لامی له سه ر بی که له سه ر ئەو شیوه یه ی دروستی کرد که ئاده م له سه ری بووه، وه له سه ر ئەو شکل و شیوازه دروستی کردوو که لیه وه بینراوه به بی ته وه ی له دلۆپیکێ پیش خۆی بووبی یاخود زاوژی کردبی یاخود نهقل بووبی له بچووکیه وه (واته: مندالیتی) بۆ گه وراهه تی وه ک ته وه ی زانراوه له ته حوالی نه وه کانی، جا ته وه ی که به لگه عه قلیه کان ده لاله تی له سه ر ته کهن به وه ی که وا تهو جیهانه سه ره تاو کۆتایی هه یه.

وه ته وه ییشی که به به لگه ی بیسته نیه وه (واته: دهقی شه رعیه وه) ئیفا ده ته کردی که وا ته صل تیایدا ته وه یه له دایکبونه که ی به له دایکبوونی پیشه خۆی نه بووه به لکوو دروستکراوه بهو شیوازه ی که له سه ری بووه که ته ویش ئاده مه سه لامی له سه ر بی، خوی گه وره دروستی کردوو له قورپکی وشکبووی وه کوو فه خفووری پاشان رووخی تیدا دروستکرد که هه رگیز له پیشدا له پشتی هیچ که سیک ره جمی هیچ که سیکا نه بووه، وه هه رگیز پارچه خوین و پارچه گوشت و هه رزه کارو مندال و نه بووه به لکوو وه کوو مرۆقینکی رپک و پیک وه ک ته وه ی ته بیئیری خوی گه وره دروستی کرد.

خوای گهوره ئادهمی لهسه ر ئه و شیوهیه دروستکرد که لهسه ری بووه بهبی
 ئهوهی (ئه و شیوهی) دروستکرابی یاخود شتیئ که له و دروستکرابی له ریگهی له
 دایکبوونی توخمیئ یاخود کاریگهی تهبع و سروشتیئ یاخود ئهستییرهیه یاخود
 شهویئ یاخود رۆژتیئ ئه مهش وهک پوچه لکه ره وهیه ک وایه بۆ وتهی
 سروشتیچه کان (تهبعییه تیه کان) که ئه یانگوت: "هه ندی له وهی که ئاده م لهسه ری
 بووه سه لامی لهسه ر بی له شکل و شیوه دا خوای گهوره دروستی نه کردوه،
 به لکوو ئه م دروستبوونه ی کاری سروشته یاخود کاریگهی ئهستییرهیه"، بۆیه
 له وه وه پینغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ئاگاداری ئه وهی داوه که وا خوای
 گهوره خو ی به دیهینه ری ئاده مه سه لامی لهسه ر بی له وهی که تیایا بووه له
 شیوه و شکل و پیکهاته کانی که بۆ دروستکردنی وینه یه ک له وینه کان یاخود
 شیوهیه ک له شیوه کانی هیچ که سیکی له گه لدا به شداری پی نه کردوه جگه له
 خودی ئاده م نه بی، له وه وه سودی پوچی ئه و وتهیه مان بۆ ده رکهوت که
 ئه یانگوت: به له دایکبوونی سروشت و هینانه کایه وهی بۆ وجودو کاریگهی
 ئهستییره و گۆرانکاریه تیایدا (واته: ئه یانگوت: شیوه و شکلی ئاده م و ماده که بی و
 جهسته که ی له سروشت و تهبعی شتیئ یاخود کاریگهی ده ورانی ئهستییره
 پهیدا بووه)، جا ئاده می تایبهت کرد سه لامی لهسه ری به باسکردنه که ی وهک
 ئاگادارکردنه وهیه که بۆ هه رکه سی به شداری پی ئه کات له و دروستکراوانه له
 مانایه که ی ئه مهش ریگای عه ره به له تیگه یشتندا...، جا ئه گه ر زانی شیوه ی
 ئاده م و پیکهینه ره کانی و شکله که ی هیچ که سیئ دروستی نه کردوه جگه له
 خوای گهوره نه بی ئه وه تیئکرای شیوه کان ئه زانی هی نه وه کانی ئاده م و غه یری
 ئه وانیش حوکمه که ی به و شیوازه یه.

وه هه نديکيشيان گوتويانه: هاته که ته گه پيته وه بو هه ندي ناو داره کان له خه لکيدا، وه سوددیش له هه واله که دا ته وه مان بو دهرته خات که وا شيوهی ئادهم له سهر تهو شيوازه بووه وهک پووجه لکردنه وه يهک بو گومانی تهو که سهی که ته لی: ئادهم له سهر شيوازيکی تر بووه، ههروه کوو له هه ندي رپوايه ته کان هاتوه باسکردنی دريژی و بالای که جيگای باوه رپيکردن نيه، چونکه له فهرموودهی سه حیح نه هاتوه، به لکوو ته وهی پشتی پی به ستراوه له وینهی تهو رپوايه تانه له سهر که عب کوپی ته جبارو وه هبی کوپی مونه بيهه وه له فهرمووده کانی ته ورات، که هيچ شتيکيش له مانه جيگای باوه رپيکردن نيه، وه نه سه سه لمي تراوه له پروويه کی تر دا که وا شکلی ئادهم به پيچه وانهی تهو شکله بی که له حه ددی زيادهی دهر بچی وهک ته وهی زانراوه و پرای جياوازيه کانی مرۆقه کانيش^{١٠٣}.

وه هه تا شيخولثيسلام قازی ته بو به کری باقلانی له ره ددی نه صرانيه کان گوايه خودا ناوی عيسای به ئيلاھ ناو بردوه له سهر زاری په يره وانيان جا ته ویش ته فهرمووی: "گوتيان: عيسا خودايه له بهر ته وهی که ليمه ی خودا يه کی گرت له گه ل عيسا له بهر ته وهی کوره به بی ته وهی له نيړينه له دايکبووی، ته مه وانیه ته وهی که ئیوه ته ييلين له باره ی پيغه مبه رانه وه به لکوو له وه لامياندا پييان ته گوتري له سهر تهو قياسه ی ئیوه ته وه واجب ته کات که وا ئاده ميس سه لامی له سهر بی خودا بووه چونکه به بی دايک و باوک دروستبووه، که دوورتريه له سيفه تی په يدا بوون له بهر ته وهی له سکی مه ريه م و غه يری ته ويشدا نه بووه، وه له هيچ مه عده نيکی منداليشدا نه بووه (واته: نوتغه نه بووه)، وه له شوينی ره حم و

^{١٠٣} (مشکل الحديث وبيانہ للمجدد العلامة المتكلم الشيخ أبو بكر محمد بن الحسن بن الفورك الأنصاري الأصبهاني - المتوفي ٤٠٦هـ) (ل ٥٢) ط. عالم الكتب

مندالدانیش نه بووه، وه شه وهش واجب شه کات که واهه ووا خودا بی چونکه له پهراسووی ئادهم دروستکراوه به بی نیرو می که شه وهش دوورتینیا نه (که بییت به خودا)، وه به هه مان شیوه داویان لی شه کری له واجبیتی خودی فریشته کانیش خودا بن چونکه له نیرو می نینه^{۱۰۴}. وه له کتیبیکی تریدا باسی قوناغه کانی دروستبوونی ئادهم شه کات له قورو وشکبونه وه و تا شه گاته قوناغی پیدانی روه^{۱۰۵}.

شیخمان نین و حه جهر له شه رحی فهرمووده ی (خلق الله آدم علی صورته، وطوله ستون ذراعا) شه فهرمووی: "شم ریوایه ته پشتگیری شه و ته یه شه کات که شه لی: "رزه میره که بو ئادهم شه گه ریته وه"، مانای وایه: خوی گه وره به دیهینا وه له سهر شه شیوه یی که ئادهم له سهری بووه که شه ست قول و گه ز بووه، که نه قل نه بووه له پیکهاته یه، وه له ره حه کانیش ده ستا و ده ستی نه کردووه به چه نده ها ته ورو قوناغ هه روه کوو روله کانی به لکوو خوی گه وره دروستی کرد به پیاویکی کامل و ریک و پیک هه ره له سهره تای ده ستیکی به به رد اکردنی روه، نینجا دوی شه و ته یی که (بالای شه ست گه ز بووه) شه وه زه میری ها که شه گه ریته وه بو ئادهم، وه گوتراوه: مانای و ته ی (له سهر شیوه ی) و اته: که سی به شدار نه کردووه له و دروست کردنه له بوونه وهرانی، شه مهش ره تدانه وه ی و ته ی سروشتچییه تیه کانه^{۱۰۶}.

^{۱۰۴} (تمهید الأوائل وتلخیص الدلائل للقاضي أبو بكر محمد بن الطيب بن محمد بن جعفر بن القاسم الباقلائي الأشعري المالكي - المتوفي ٤٠٣هـ) (ل ١٢٢) ط. مؤسسة الكتب الثقافية.

^{۱۰۵} (الإنتصار للقرآن الكريم) (ب ٧٢١/٢) ط. دار الفتح - دار ابن حزم

^{۱۰۶} (فتح الباري) (ب ٧/٨) ط. دار الفكر

عەللامەى شەهەستانىش ئەفەرمووى: "ئەكەم گومان كە دروست بوو لە بونىادو پىكەتەى دروستكردنى ئادەم، گومانى ئىبلىس بوو نەفرىنى خواى لەسەر بى، وە سەرچاوەكەشى زالکردنى رەئىهەكەى بوو لەبەرامبەر دەق، وە هەلبەزاردنى هەواكەى بوو لە بەرپەرچدانەى فەرمانەكە، وە خۆبەزلزانىنەكەى بوو بەو ماددەهەى كە لىى دروستكراوو كە برىتتە لە ئاگر لەسەر ئادەم بەودەى كە لە قور دروستكراو، جا ئەم گومانە حەوت گومانى ترى لى بوو، لەووەو، لەووەو چوو نىو زىهنى خەلكى و هەتا بوو مەزەبانىكى بىدعەو گومراپى، وە ئەو گومانانەش نوسراوئەو لە شەرحى چوار ئىنجىلەكان (لوقا، مارقوس، يوحنا، مەتا)"^{١٠٧}.

بۆيە تكايە ورياي درۆكانى تەتەورپەكان بن ئەمەش بەگەراندەو بۆ تىگەيشتنى زانا رەسەن و رۆچووەكانى دىن، ئىمامى موسلىمىش لە ئىبن و سىرپىنەو رىوايەتى كردووە كەوا فەرموويەتى: "ئەو زانستە دىنە، سەيركەن بزەنن دىنى خۆتان لە كى وەرئەگرن". ئىوەش سەيركەن بزەنن دىنى خۆتان لە فىلمە سىنەمايىە مەيموونەكان و درۆ دەلەسەى بەناو شوپىنەوار دۆزراوەكان و ژمارە خەيالئىيە سألەكان و خاصىيەتى ئىسكەكان و كتیبە فریودەرەكان وەرەگرن يان لە خواو پىغەمبەر و زانا رۆچووەكانى ئەو دىنە پارىزراوە؟!

^{١٠٧} (الملل والنحل للعلامة المتكلم أبو الفتح محمد بن عبد الكريم بن أبي بكر أحمد الشهرستاني - المتوفي ٥٤٨هـ) (ب/١/١٤) ط. مؤسسة الحلبي

وصلی اللہ علی سیدنا محمد قرۃ وتاج رأسی بأبی أنت وأمی، وعلی آلہ وصحبہ
وسلم تسلیما کثیرا، والحمد لله رب العالمین

باوکی غہزالی مہلا رەزوان

۲۰۲۰/۸/۱۲ **شەولییەر**

